

contra

Ziceri

&

de

Ziceri

Florentin Smarandache

Eugen Evu

Florentin SMARANDACHE & Eugen EVU

CONTRAZICERI ȘI DEZICERI

meridian româno-român peste ocean

(nu se recomandă minorilor și pușticilor)

Ediția a doua, revăzută și adăugită

Referenți:

Dr. Mirela Teodorescu, Universitatea din Craiova;
Vătuiu-Roauă Ion Andrușa, scriitor, Orșova;
Dr. Ștefan Vlăduțescu, Universitatea din Craiova.

Redactor de carte:

Georgiana Antonescu
Pons asbl
Bruxelles, Quai du Batelage, 5, Belgium

E-publishing:

Editura Ferestre
Oradea, Cantemir 13, România

Florentin SMARANDACHE
Eugen EVU

CONTRAZICERI
ȘI
DEZICERI

meridian româno-român peste ocean

Ediția a doua, revăzută și adăugită

Editura Ferestre & Pons asbl

Oradea - Bruxelles, 2015

Second edition ISBN 978-1-59973-361-6

© 2015 Florentin Smarandache, Eugen Evu, 2015

E-mail: fsmarandache@gmail.com

Toate drepturile asupra acestei ediții sunt rezervate autorilor. Orice reproducere integrală sau parțială, prin orice procedeu, a unor pagini din această lucrare, efectuate fără autorizația autorilor și a editorilor este ilicită și constituie o contrafacere. Sunt acceptate reproduceri strict rezervate utilizării sau citării justificate de interes publicistic și științific, cu specificarea respectivei citări.

All rights reserved. This book is protected by copyright. No part of this book may be reproduced in any form or by any means, including photocopying or using any information storage and retrieval system without written permission from the copyright owner.

Sumar

Precuvent	11
Româno-americanul Florentin Smarandache a primit Medalia de Aur pentru Știință!	12
Comment	17
Blog.....	18
<i>Florentin Smarandache</i>	
EXTRAZICERI.....	19
Crez.....	19
Arta antirăzboiului	20
Aventuri	21
Maxime minime.....	22
Metafore pastorale	25
DEXpresii crude paradoxiste	27
Critica autocriticii.....	30
Porno Sport.....	32
Dialoge oloage	34
Neziceri	41
Definiții sau extraziceri	43
Blog literar	48
Adio, Veto!	50

Serenadă la balcon	51
Rămas bun.....	52
Odă Șefului.....	53
Literatura coruptă	55
Paradoxurile vieții noastre!	58
<i>Eugen Evu</i>	
PARADISO DEL DIABOLO (I).....	60
Scrisoare sau cuvent dinainte	61
Aserțiuni colaterale	63
Ziceri de pamflet, fără preservativ de cenzură.....	65
Mic dicționar de sudalme și ziceri pamfletice.....	70
Folclor muncitoresc (șoferi, fevoviar, ș.a.).....	71
Locuțiuni latine, locuțiuni la mine.	74
Ziceri de cartier.....	79
Grafeme and grafitti	82
Din lumea celor care nu cuvântă	86
Întrezăriri semantice	87
Pseudo-Biblice.....	90
Funcția creează organul?	91
Canibalisme lexicale	92
Strigături la pădureni din Poiana Ruscă	93

Nano-dicționar cu erori de țipar.....	95
Maia deznuda (după Fr. Goya).....	96
Notes.....	98
Orbul de lumină.....	99
Text întrerupt	100
PARADISO DEL DIABOLO (II)	101
Viața este.	102
Paradoxuri	103
Basmul corupt sau enunțul paradoxist.	104
Vindecările. Scrisul-autovindecarea. Deoprezența	105
Rezonanțe.....	105
Inexistența linearului în Univers	106
Rampe înspre Constelația Orion ?.....	106
Delirul de frustrare existențială. <i>Le mal de vivre</i>	107
Portret robot al femeii bărbat.....	109
Copiii din flori ai violului celest, sublunar.....	110
Plagiate sau maimuțărirea divinității	111
Recitiri: „Nu se există Rai”	112
EL și EA	113
Egloga lustrației	115
Puțiflenderul, pupincuriștii, pupinguriștii	117

Autoflagelare, sadomasochism	118
Un bombardat în cap	119
Bush-eli	121
Copii din flori	122
Dublete.....	123
Geocâmpuri.....	123
Reminiscențe notariale la ciangăii moldoveni.....	124
Abisul proporțiilor	124
Ciclotronul (sau Egregorul).....	125
(Despărțiri de pluralitate?).....	126
Vorba lui Scatiu	126
Orgasme, cuiburi de păstrăvi... ..	127
Smarandacice	128
Să nu uit	129
Incantație în Septembrie	130
Starea poieion	131
Smarandacice (II).....	132
Psihedeli-cioase...Humor românios.....	134
Hermeneutica paradoxistă.....	138
Alfomega	142
Scrisoare nepierdută.....	143

Acel cineva	144
Tahiograma 1.....	145
Texte încrucișate (fulgurante).....	147
Jurnale din Dogmatrina.....	149
Lingviști și pidosnici	150
Cetim și noi duhovnicești cuvente.....	152

(nu se recomandă minorilor și pudicilor)

Precuvent

Acest volum se vrea a fi (este) un volum de texte încrucișate, ca meandrele șoselelor mexicane, fără gropile noastre, un mic-joc de doi, picant și cu zvâc sarcastic, ca un gulaș din Ardeal (nu am zis GULAG!)... ușor la lecturi (f)estivale, ca să zic așa... de navetiști... O navetă inter-spațială, adică între spațiile noastre carpato-vâlcene-dunărene și cele neo-mexicane, unde se pare că avem afinități cu exotismul cactușilor și colorismul șopârlelor, de dorit fiind și cu ai noștri, care nu vor fi niciodată ai lor... Ceva care să fie ușor la cap și ne-greu la stomah... Ceva de noptieră, seara, ca somnifer cu efect neagresiv, o carte de recitit, pentru confort și neuitare... Și a supărărilor care fac bine.

Pagini care dovedesc că ardelenii se înțeleg bine cu oltenii, mai ales în America de Nord.

O carte ca o... bicicletă cu doi pedaliști: unul în contra-timp cu celălalt! Ne înțelegem atunci când ne certăm! După o vreme de harță, unul zice paradoxist: „Păi eu ce ziceam, omule?”

Să fie o carte ușoară, agreabilă, nu prea groasă, două registre pe același spirit, cum suntem.

Se poartă acum cărțile în tandem, pe afinități (s)elective, așa că sperăm să iasă ceva fain, în zisa neamțului, pardon, a ardeleanului..

E de comă-n tristan tzara asta (cu adevărat)!

Idei în răspăr, metafore pe dos, mii de draci încrucișati! Ziceri și neziceri, contraziceri, preziceri, antiziceri, extraziceri, ba chiar preziceri, metafore și antimetafore, pagini de jurnal, deturnări de sensuri, observații, aserțiuni, vorbe șoade, mahalagisme, culegeri din folclor, o B(logo)sferă carivasăzacă... monologuri și antimonologuri.

E un kitch?! Fie, dar cu brici și cu țepi de arici...

Acesta este un pamflet-special cu schepsis în actuala para-psiho-media românească scăpată de sub sintezism, cenzură și autocenzură... Este un PAMFLET, tratabil ca atare!

Un duel amical între doi vecini de alfabet.

Florentin Smarandache & Eugen Evu

Annis pominis 2010-2015

Româno-americanul Florentin Smarandache a primit Medalia de Aur pentru Știință!

Mircea MONU

*Nimeni nu-i profet în țara lui?
Florentin Smarandache în fața Universității din Pécs*

Printre cei 10 oameni de știință (2 din Australia, 2 din Italia, 2 din SUA, câte unul din Egipt, India, Israel, și Rusia) care au primit în 12 iunie 2010 la Universitatea din Pécs, Ungaria, Medalia de Aur pentru Știință acordată de către Academia de Științe “Telesio-Galilei” (organizație 5 neguvernamentală internațională cu sediul în Marea Britanie), s-a aflat și **prof. univ. dr. Florentin Smarandache (n. 10.12.1954, Bălcești, Vâlcea)**, cu dublă cetățenie, româno-americană, de la Facultatea de Științe din Universitatea „New Mexico”, Gallup, statul New Mexico, SUA.

Această medalie a răsplătit două realizări științifice ale con-naționalului nostru care este și corespondent special al ziarului „Monitorul de Vâlcea”: introducerea noțiunii de „**Neutrosomie**” în logica matematică și enunțarea „Ipotezei Smarandache” în fizica teoretică.

„Neutrosomia” este o generalizare a „dialecticii” din filozofie, realizată de Florentin Smarandache prin introducerea categoriei de „neutru”, alături de categoria de „contrarii”. Prin aplicarea neutrosomiei în logica matematică, s-a realizat logica neutrosomică (numită în literatura de specialitate și „logica smarandachiană”), în care o variabilă logică are trei valori: „adevărat”, „fals” și „incert”.

Enunțată în articole de fizică teoretică, „Ipoteza Smarandache” (apărută ca o consecință a paradoxului Einstein-Podolsky-Rosen și a inegalității lui Bell) afirmă că în Univers nu poate exista o viteză-limită, contrazicând concluzia lui Einstein, care susține că viteza luminii este viteza-limită din Univers.

Academia de Științe „Telesio-Galilei”, cu sediul în Croydon, comitatul Surrey, Marea Britanie, cu o filială la Universitatea din Pécs, Ungaria, este o asociație nonprofit formată de savanți (cei mai mulți sunt din domeniul științelor naturii), având ca scop progresul creativității științifice. Ea poartă numele a doi oameni de știință italieni, Galileo Galilei (1564-1642) și Bernardino Telesio (1509-1588), care au schimbat modul de înțelegere a Lumii și au avut o atitudine fermă împotriva obscurantismului.

Dacă fizicianul, astronomul și filozoful Galilei este cunoscut de toată lumea, pentru că figurează în manualele școlare, contemporanul său Bernardino Telesio (filozof independent aparținând Renașterii târzii) este mai puțin cunoscut, pentru că s-a retras din mediul universitar pentru a-și putea dezvolta în cărțile sale ideile filozofice și științifice în afara restricțiilor tradiției aristoteliene-scolastice, dominantă în universități. El a fost un critic înflăcărat al metafizicii și a promovat abordarea empirică (pe bază de experiență) în filozofia naturii, fiind premergătorul empirismului modern timpuriu.

Opera sa a avut o influență foarte mare asupra unor filozofi de marcă ai epocii, precum Tommaso Campanella, Giordano Bruno (ambii din Italia), Pierre Gassendi (Franța), Francis Bacon și Thomas Hobbes (ambii din Anglia).

Printre cei peste 160 de membri din lumea întreagă ai Academiei se află și patru români: Cornel Ciubotariu (fizician, prof. univ. dr. la Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” Iași), Constantin Udriște (matematician, prof. univ. dr. la Universitatea „Politehnica” București), Radu Zamfir (filozof), și Florentin Smarandache.

Fondatorul Academiei de Științe „Telesio-Galilei”, în anul 2007, este italianul, stabilit în Anglia, Francesco Fucilla (n. 01.08.1951, în Cosenza, ca și Telesio, a cărei memorie vrea să o păstreze prin numele acestei organizații neguvernamentale științifice). Este geofizician (a lucrat la marile companii internaționale de prospecțiuni petroliere), inventator, scriitor, realizator de filme (documentare științifice) și om de afaceri în domeniul petrolului. Din anul 2008 acordă premii anuale pentru realizări științifice de excepție, când festivitatea înmânării premiilor a avut loc în Marea Britanie, iar în anul 2009, la Gurzuf (Crimeea, Ucraina). Ceremonia din 2010 a avut loc în Ungaria nu doar pentru că organizația are aici o Filială, ci și pentru că orașul Pécs este Capitală Culturală Europeană în acest an.

Vizionați pe YouTube cei zece oameni de știință Laureateți și ai Medaliei de aur pe anul 2010, printre care și românul nostru:

<http://www.youtube.com/watch?v=9mydDB7zXCo&feature=related>

Medalia de aur, 12.06 2010, Univ. din Pécs

Diploma, 12 iunie 2010, Universitatea din Pécs

Comment

... Mai amar decât acolo de unde s-a rostit cândva, proverbul „ nimeni nu-î profet în țara lui”, aceasta se vedește mereu un fel de stigmă derizorie la români...

A indiferenței, a uitării – de – sine colective, ori a ingratitudinii celor care „ fac și dreg” în judecarea cinstită a valorilor proprii...

Nenumărații oameni de știință, cultură și artă născuți și trăind vremelnice în România, au avut destinul – provocat de alcineva, *de altceva*, al pribegiei în alte țării, destinul Exilului. Noul Exod ? Îl putem numi destin Ovidian, cu toate conotațiile romanului alegoric (parabolist) – al lui Vintilă Horia: Dumnezeu s-a născut în exil”... Numai că a te naște și fi recunoscut ca atare, în exil, e una, iar a te naște ACASĂ într-o patrie, iar apoi a fi recunoscut, prețuit și iubit ca „ fiind de-al nostru”, din neamul nostru, este altceva, dureros și incriminabil altceva. Dacă evadezi din „ raiul” totalitar și te înstrăinezi pe alte meridiane, este noroc și jertfă a existenței asumate altundeva: dar niciodată Sufletul nu se întrăinează!

Florentin este recunoscut nu doar în Statele Unite, unde trăiește în exil, ci în toată lumea, iar dacă recent, nu departe de țara lui, este lăudabil din nou premiat, este de mândrie și de bucurie nu doar pentru el, ci pentru numeroșii dintre noi care îl citim, îl cunoaștem, mai ales din cărțile sale.

Pentru „tagma” (sau horrible dictu, breasla!) scriitorilor, e o știre culturală, poate careva zice „ ei și ce?”, e un român- american, adică nu mai e român...întreg!

E un român cu plus, e un matepoet, un „suflet din sufletul neamului său” și un Florentin care e mereu înaintea propriului „Destin”, un destin deloc fatalist- acceptat, un destin al demnității și marcat de ceva rar: o incredibilă foame de cunoaștere, de scrutare a lumii, a umanului ce se agită azi...Cine îi vede palmaresul... va înțelege... și poate se va înțelege mai mult pe sine...Poate alții ca Domnia-ta, aici, vor fi

recunoscuți măcar de cei asemeni lor, aici, în țara lor, în satul lor, în cetatea lor, România încă...

Încă România!

Te felicit de departe-aproape, dear profesore, prietene și conațional al meu. Sper că ai noștri oameni de știință, de la București, să o facă și dlor, fie și doar...diplomatic.

Eugen Evu

Blog

Vizionați pe [YouTube](#) cei zece oameni de știință laureați ai Medaliei de Aur pe anul 2010 printre care și românul nostru SMARANDACHE. In filmulet, pe drept, cei zece sunt prezentați ca “Marele fiu al SUA, RUSIA, ... Smarandache al nostru este și el prezentat ca “marele fiu al României”.

<http://www.youtube.com/watch?v=9mydDB7zXCo&feature=related>

Costel Gălățeanu

MAESTRE!

Mă bucur pentru reușita Dvs. și vă felicit! Reușita Dvs este rezultatul unei muncii asidue, și, ca urmare, a unor realizări de mare importanță, de aceea o meritați din plin! Și, să vină și altele! Cu cele mai bune gânduri,

Mircea Șelariu

Florentin SMARANDACHE

EXTRAŻICERI

Metafore, expresii, folclor, derivări lingvistice, clișee

Crez

Scriu cu inima, cu sufletul,
Cu sângele meu.
Să depășesc ce
Nu se poate depăși,
Trăiesc în mine aceste clipe

Arta antirăzboiului

Se poate descărca din situl:

<http://fs.gallup.unm.edu//TheArtOfAntiWAR.pdf>.

Scrisă demult; este de fapt o parabolă la "Arta Războiului" - a chinezului Sun Tzu [vezi ediția spaniolă a lui Jaime Barrera Parra, pe care am cumpărat-o din Bolivia anul trecut; iar Barrera Parra tradusese de fapt după versiunea engleză a lui Samuel B. Griffith, pe care n-am găsit-o în librării], dar și a "Prințului" de Machiavelli. Adică... să faci pe dos... mai rău decât Soldatul Svejkl!

Textul este bazat pe date militare reale, însă vechi de pe când eram eu soldat la Medgidia (1974-1975).

Dar este luat în răspăr, în non-sens [ca la paradoxism].

Am scris cu plăcere, negând, jonglând pe sensuri.

Este o parodie militară la nivel general - să n-o luați ca un aplomb, ci pur și simplu un joc de limbaj [în limba engleză].

Aventuri

(culese din folclor)

- ⊕ O femeie care se vinde, e tren de marfă.
- ⊕ Femeie măritată, care are unul sau mai mulți amanți, e tren mixt.
- ⊕ O femeie bătrână e tren fantomă.
- ⊕ O cocotă e tren circular.
- ⊕ Femeia care se dă din dragoste e tren de plăcere.
- ⊕ Fecioarele sunt trenuri blindate.
- ⊕ O babă cu un pește formează un tren de lux.
- ⊕ O femeie la menopauză e tren garat.
- ⊕ Femeia de bordel este un tren expres.
- ⊕ Bărbatul c-o singură amantă e un tren personal.
- ⊕ Un babalâc de 70 de ani este un tren pe linie moartă.
- ⊕ Un bărbat și o femeie, prinși în flagrant delict de adulter, alcătuiesc un tren cu transbordare.
- ⊕ O pereche în noaptea nunții este un tren accelerat.
- ⊕ Un rendez-vous într-un separeu e un tren rapid.
- ⊕ Nevasta, față de bărbatul ei, e un tren părăsit.
- ⊕ Femeia este un tren condus de soțul mașinist. Soțul rămâne cu rolul onorific al conducerii, pe când în tren se urcă amantii care posedă permis.
- ⊕ Controlorul e opinia publică: privește, comentează, dar menajează pe soțul mașinist de teamă că deraiază.
- ⊕ Servitoarele sunt semnalul de alarmă în clipa când apare pericolul “bărbatul”.

Maxime minime

(Culese sau picate din folclor)

- ✦ Dacă ți-ai bătut nevasta dimineața, nu uita s-o repeți la prânz și seara.
- ✦ Între un bărbat delicat și unul îndrăzneț, o femeie delicată îl preferă pe cel îndrăzneț.
- ✦ Unele femei, ca să nu-și uzeze bărbatul, fac dragoste cu altul.
- ✦ O femeie cinstită, este aceea care se încapățânează și trăiește cu un singur amant.
- ✦ Virtutea unei femei este un incident al temperamentului.
- ✦ Femeia care nu-ți reproșează nimic, nu te iubește.
- ✦ Cochetăria este disciplină a minciunii și un pas spre adulter.
- ✦ Femeia fericită în familie, nu râvnește după societate.
- ✦ Femeia e sinceră numai la răzbunare.
- ✦ Femeia oferă bărbatului două zile fericite: ziua nunții și ziua înmormântării ei.
- ✦ Este mai ușor să găsești o femeie care nu a avut nici un amant, decât o femeie care a avut unul singur.
- ✦ Căsătoria pentru femeie este un început de plăcere, pentru bărbat sfârșitul lui.
- ✦ Primul an de căsătorie pentru femeie este ultimul an de educație.
- ✦ Rochițele, sunt armele femeilor, pe care le pun jos numai când sunt învinse.
- ✦ Unele femei își iubesc bărbații, mai mult după moarte, decât în viață.

- ⊕ Barbatul se căsătorește când iubește, femeia iubește când se căsătorește.
- ⊕ Toate jocurile de noroc sunt interzise, căsătoria nu.
- ⊕ Femeile sunt sfinte în biserică, înger pe stradă, artiste la pat, și draci în casă.
- ⊕ Bărbații spun despre femei ceea ce le place, iar femeile fac din bărbați ce le place.
- ⊕ Pe femei le costă puțin de tot să spună ceea ce simt.
- ⊕ Femeia care se dăruiește costă mai mult, decât cea care se vinde.
- ⊕ Femeia este fericirea lumii întregi și nenorocirea fiecăruia în parte.
- ⊕ Femeia și proștii nu iartă niciodată.
- ⊕ La 20 ani femeia este fierbinte ca Africa, la 30 ani sălbatică ca Asia, la 40 ani culmea tehnicii ca America, la 50 ani sfârșită ca Europa, la 60 ani izolată ca Australia și la 70 ani rece ca Antarctica.
- ⊕ Prietenia a două femei nu este altceva, decât un complot împotriva celei de-a treia.
- ⊕ Femeia dorește ca amantul să fie ca un leu, iar bărbatul ca un miel.
- ⊕ Minciuna este arta și arma femeilor.
- ⊕ Dacă ți se pare viața prea lungă, căsătorește-te.
- ⊕ Bărbatul plătește o lună de miere, cu o viață de oțel.
- ⊕ Alături de o femeie elegantă, bărbatul are înfățișarea unei rude sărace.
- ⊕ O femeie acordă iertare unui bărbat pentru a-l umili.
- ⊕ La orice NU femeia își acordă dreptul la apel.
- ⊕ Când o femeie nu ghicește că un bărbat o iubește, înseamnă că ea iubește pe altul.

- ⊕ Femeile cinstite și bune se găsesc doar la cimitir.
- ⊕ Femeile frumoase nu sunt sincere, iar cele sincere nu sunt frumoase.
- ⊕ Femeile adoră aventurile, dar nu alege aventurierii
- ⊕ Seara femeia este de argint, noaptea de aur, iar dimineața de plumb.
- ⊕ O femeie iubește numai bărbatul care nu o cunoaște, căci nu se poate concepe că ar putea fi iubită de unul care o cunoaște.
- ⊕ Femeia iartă pe cel ce o forțează, dar nu și pe cel ce așteaptă.
- ⊕ Femeia nu poate îndeplini trei funcții:
 - Popă – întrucât pune mâna pe mort și se scoală.
 - Pădurar – întrucât nu-și poate păzi pădurea ei deși este mică, dar pădurea din câmp care este prea mare.
 - Măcelar – întrucât pune mâna pe carne și toată se face os, din care cauză nu se poate vinde.

Metafore pastorale

- ✦ Plopul cu un castron de stele în cap.
- ✦ Sabia cu nasu-n sus.
- ✦ Stâlpi betegi, cu dureri în coaste.
- ✦ Dulceața lămâii.
- ✦ Cuțite cu limba scoasă.
- ✦ Zgomote liniștitoare.
- ✦ Vântul atacă brutal cu pumni de metal.
- ✦ Pomi cu brasarde pe mâneci.
- ✦ Iarba ieși din ocean și deveni junglă...
- ✦ Picăturile de rouă deschideau ochii-n livadă.
- ✦ Usturoiul râde pe sub mustăți.
- ✦ Mânjit de soarele dimineții.
- ✦ Un soare cu barba de raze.
- ✦ Pomii își ridică mâinile în vânt.
- ✦ Părul ondulat îți face mintea creață.
- ✦ Am venit să închid noaptea într-o dimineată.
- ✦ În pletele tale s-ar fi jucat furtuna.
- ✦ Trecutul unui râu e sus, iar viitorul jos.
- ✦ Lumina mă inundă și nu mai văd nimic.
- ✦ Re-Ginele din buruieni.
- ✦ Lebedele-s găște bete pe lacul puturos.
- ✦ Cioara e frumoasa neagră.
- ✦ Pasăre înaltă în picioare.
- ✦ Sălci cu crengi lăsate ca sânii...
- ✦ Iada cu trei țapi...
- ✦ Babe cu pielea scoartă de copac pe picioare.
- ✦ Chipul tău de trandafir / pălit.
- ✦ Îți vopsești sentimentele / pe dinafară.
- ✦ Idolul meu / de piatră.

- ⊕ O fată care te lasă rece
Cum pe mine poetul
Cel fără de ritm.
- ⊕ Întotdeauna ai băut
Ca pe-o licoare,
Liniștea mea.
- ⊕ O femeie care iese din ea afară / dă peste ea / de grăsime.
- ⊕ O tipă băiețoasă - Acuzată de port ilegal de sex.
- ⊕ O voce blondă-vopsită.
- ⊕ Iar mi se scoală poezia!

DEXpresii crude paradoxiste

- ⊕ S-au chinuit doi tați ca să-l facă... [*pe copil*].
- ⊕ Avem nasturi pentru dame cu două găuri.
- ⊕ Când două vecine se ceartă, celelalte ies la poartă să măture...
- ⊕ Un ziar: apare când dispăre...
- ⊕ N-a făcut decât sportul cu măslina... (?!)
- ⊕ Ii zrângâne ideile în cap, când merge săltat.
- ⊕ Mă, să nu te sinucizi, că te omor!
- ⊕ Eu ți-am promis că nu-ți voi promite nimic.
- ⊕ Un verdict fără verdict.
- ⊕ Datoria lui era să n-aibă nici o datorie.
- ⊕ Sântem obligați să nu vă obligăm.
- ⊕ Vă cer permisiunea de a vă cere permisiunea.
- ⊕ Toți trăim murind. Asta facem.
- ⊕ Un cerc mângâiat pe toate părțile devine vicios.
- ⊕ Nu e nimeni, e Nelu!
- ⊕ Mănânci și cu mâinile de la picioare.
- ⊕ Nici așa nu-i așa.
- ⊕ Capra bese, și oaia trage rușinea. [*Proverb*]
- ⊕ Hai la furgăsit!
- ⊕ Am uitat și ceea ce nu știam.
- ⊕ Cine-a furat un portofel e rugat să-l restituie.
- ⊕ Distrăți-vă mumos, și scandalizați-o pe mămica.
- ⊕ Soția lui fusese în noaptea nunții față mare în urechi.
- ⊕ Un nonsens pe contrasens.
- ⊕ Doctor în științe neștiințifice.
- ⊕ Teze, pro-teze, și ipo-teze...
- ⊕ Adevărul fără adevăr.
- ⊕ Un nihilist care neagă totul, chiar și filosofia nihilistă.

- ⊕ Z aniversează 60 de ani de viață și peste 75 de ani de activitate revoluționară.
- ⊕ Pe partea stângă dealuri cu vii,
Pe partea dreaptă dealuri cu morți.
- ⊕ Țștia te vând fără bilet.
- ⊕ O moarte nemuritoare.
- ⊕ Să-i povestești și lui Viorel, fiindcă știu că nu-i place.
- ⊕ Dogmatisul nemărginit al științelor politice.
- ⊕ ...acesta a fost sfârșitul unui roman scris în 1972 și neterminat niciodată...
- ⊕ Cred în mine și nu cred în mine.
- ⊕ Personalități nepersonale.
- ⊕ Lumea te reinventă postmortem.
- ⊕ Bărbați de stat, femei de stat în picioare.
- ⊕ Să mori pentru o idee pentru care nu merită să mori.
- ⊕ Ordinea este un șir organizat de haosuri.
- ⊕ Io te-am făcut, io te omor.
- ⊕ Un filozof, când se dă filozof, nu e filozof.
- ⊕ Prima condiție a unui pictor ca să devină imortal este să moară.
- ⊕ Opera, odată încheiată: începe deschiderea ei.
- ⊕ La români curentul cel mai durabil e *postmortem*-ismul.
- ⊕ Toți să-și facă treaba bine! Ardelenii își fac treaba mică, treaba mare în spatele grădinii.
- ⊕ Pe femei nu le mulțumești niciodată. Uneori de cele mai multe ori...
- ⊕ Căutam ceva... și nu știam ce caut.
- ⊕ Fug... să mă ajung din urmă!
- ⊕ Cauți ceva și găsești altceva.. Ca în Hegel ăla...
- ⊕ Alo, pompierii! Veniți, sunt fierbinte!

- ⊕ Dacă vii la înmormântarea mea, te bântui!
- ⊕ Un bun dușman (îmi este Mike).
- ⊕ Mai pocit-trivit ar fi: *Neuronens...*
- ⊕ A învăța prin dezvățare.
- ⊕ Bărbații s-ar îneca în țâțele femeilor.
- ⊕ Grasul are slăbiciune la femei.
- ⊕ Măi bărbate, păi nevasta asta a ta n-are bărbat?
- ⊕ Sunt împrejurări în viață când nu e rău să faci rău.
- ⊕ O actriță care se vaită să nu fie violată, până la urmă se violează singură.
- ⊕ Propedeutica propedeuticii... („învățătură pregătitoare, care cuprinde elemente de bază ale unei științe”).
- ⊕ „Țâști”!! un melc pe o cărare...
- ⊕ Eu nu mi-am schimbat niciodată nevasta, dar ea m-a schimbat pe mine... de cămașă.
- ⊕ Corb la corb nu scoate ochii! Nici orb la orb!
- ⊕ Broasca mică cască gura mare.

Critica autocriticii

- Toate sunt schimbătoare, doar schimbarea este constantă.
- Cine poate oase roade,
Cine nu... nici carne moale!
- Cel care pariază este fie idiot (nu știe despre ce este vorba),
fie șarlatan (știe despre ce este vorba).
- Paradox: Există o excepție pentru fiecare regulă care nu are
excepții.
- Sunt câte unii care, laudând pe alții, se laudă de fapt pe sine.
Mai ales criticii.
- Natura l-a creat pe Marx [*parafrază*].
- Au luat fiecare de căciulă câte o bască.
- Vulpea doarme iepurește.
- I-a trimis de la munte o vedere, și astfel s-a înfiripat între ei
o dragoste la prima vedere.
- Ca să-i treacă durerea de cap și-a băgat un supozitor în fund.
- Să nu lași din mână / piciorul
- Cine trage la tutun / este sănătos tu, tun.
- Dintre ei doi, mai deștept era câinele.
- Simbolul acesta este un semn, semnul un simbol.
- America este un popor de popoare.
- La cercul Polar o zi are șase luni.
- Cratima este o linie de despărțire care unește.
- Vezi bine că ai orbit. Chiorule!
- Și întrebarea poate fi un răspuns.
- Deștept, dar prost învățat.
- Primi o lovitură în ficat, de-i merse la inimă.
- Liliicii văd cu urechile.

- Cere-i omului ce n-are!
- Tot înainte spre înapoi.
- Să te văd când mi-oi vedea ceafa.
- Dă-i omului ceea ce n-are:
fecale la nas
și mucii la buci...

Porno Sport

(culese din folclor)

- ⊕ Femeia era *irefutabilă*.
- ⊕ Și-o mârlea unul, alții o mulgeau...
- ⊕ Să întrobagi...
- ⊕ Ăla are curgura mare.
- ⊕ Să crezi tu că găsești nevestă care să stea la dispoziția ta cu cracii-n sus!
- ⊕ Bă, Găoză! (Gaură).
- ⊕ Săriți lume și popor
C-am rămas în curu' gol!
- ⊕ Despre o parvenită: S-a ridicat pe ciocan... din baston în baston!
- ⊕ Gura-i mai pe-aproape decât curu'...
- ⊕ Cizmă și pizmă. Bârfă și târfă.
- ⊕ Se ducea să dea gaură nevesti-si.
- ⊕ Zeița merse la WeCeu.
- ⊕ Baba își face fular din țâțe.
- ⊕ Se trage cu mine de... pușcă. Bambilici!
- ⊕ Lui îi plac femeile numai la pat. E *pat-ologic*.
- ⊕ *Pornolirism de București:*
„Să i-o dai la buci
Pe coji de nuci,
Să facă bulbuci
și clăbuci”.
- ⊕ Cu mâna la păsăriche...
- ⊕ Avea asta o puuu-țăăă... cu feromonii!
- ⊕ Bărbații stateau cu penisurile sculate pe lângă ea.
- ⊕ E fată-mare: are două coituri mai puțin ca mă-sa!

- ⊕ Ce pura calului în vârful dealului!?
- ⊕ Îți vine să-ți dai cu cuțitu-n testicule!
- ⊕ La față păpușă, și la cur mătușă.
- ⊕ De ce taci tu muiere, când gemi?
- ⊕ Io pe ea, ea pe contrasens...
- ⊕ Gura bate popou!...
- ⊕ Omul vine, stă oleacă,
Dar mai și pleacă
În mă-sa mare!
- ⊕ Fii politicos cu doamna, bă, puță!
- ⊕ După 1989 în România are loc o sexplozie prin implozie...
- ⊕ Femeile gândesc cu vaginul. Ele fac față cu spatele!
- ⊕ E babă, dar tot mai face labă.
- ⊕ Se regulau în draci!

Dialoge oloage

- Și băiețelul ce face?
 - Face pe el!
-

- Câți copii a făcut?
 - Doi.
 - Și cățeaua mea tot doi.
-

- În ce stare sunteți unul cu altul?
 - Stare civilă.
-

- Vă rog să-mi bateți și mie la mașină
 - Nu.
 - Veniți doamnă că vă bat eu, răspunse altul. Dați-mi un ciomag.
-

- Dragă, vrei să ți-o trag... la xerox?!
-

Polițaiul: Cine stă aci?

Anton: Nimeni.

P: Păi sunai și nu răspunse.

A: Doar stă nimeni.

P: O să mai sun la plecare.

A: N-aveți pentru ce.

- De ce n-ai regulat-o?
 - Ia uite băăă... am uitat!
-

- Domnule Ministru, în fotografie se văd un bărbat și o femeie. Eu nu-mi dau seama, care erai dumneata?
 - Eu eram femeia, răspunse bărbatul.
-

- De ce nu ești bucuroasă? Îți ordon să fii bucuroasă.

- Ce diferență există între dumneavoastră și tânărul scriitor X?
 - Nu există diferențe între noi, ci între părinții noștri.
-

- „Na, fi-r-ați ai dracu!” și a dat cu ei direct în lagăr.

- Am o treabă...
 - Mare sau mică?
-

Uneia cu burta umflată:

- Tot cu putina la adăpat?

Femeia se supără.

- Ho, fã, că nu zisăi cisternă! se scuză omul.

- Și popă și hoț, ca o damă castrată!

Cu două-n cur nu poți.

- Ești fată mare?

- Câteodată, depinde de prost...

- De ce se duc femeile la mare?

- Să se ultravioleze.

- Am niște colege care toată ziua: toca, toca... toca, toca.

- De ce nu le zici și tu „Tocatul interzis!”

- Am adus și casetofonul, și ele vorbesc mai tare.

- De ce, ca să le înregistrezi?

La telefon:

- Alo?

- Greșeală!

- Sunteți o eroare?

- Alo? Aici sunt eu, acolo cine nu e?

O secretară bună zice:

„Bună dimineața, domnule Director!”

O secretară foarte bună zice:

„S-a făcut dimineață, domnule Director!”

- Dați-mi și mie o pâine!

- Din fericire n-avem...

- N-am emoții.

- Îți dau eu!

- Am și eu un copil.

- Mulți înainte.

- Ce, n-are voie omul să fie prost?!

- Înțelesăși muică?
 - Ăă.. mai mult de-o groază!
-

- Ai uitat să-mi aduci cartea!
 - Nu, nu.
 - Păi de ce n-ai uitat?
-

O babă a căzut de pe acoperiș.

Un trecător o întreabă:

- Nu știți, doamnă, cât e ceasul?
 - Nu, tinere, că și eu numai acuma picai...
-

- Ce-ai înțeles din poezia asta modernă pe care ți-am trimis-o?

- Nimic, doar că era frumoasă; mi-a plăcut și m-a dispus.

În mașină, șoferului:

- Nea Bebe, calc-o pe coadă.
 - Pune-i piedica, nea Bebe, că până aici plățirăm [unii fără bilet, pasă-mi-te].
-

- Vă prezint un (foarte) tânăr canceros. Are viața înainte.

- Săracu?! Poate moartea? Canceros?
 - Da. E născut în zodia cancerului!
-

- Știi bancu' cu *New York*? **Nu i-or c**(ăzut chiloții)!

- Ce dracu' o fi ăsta?
 - E drac.
-

- Este chel în cap.
 - Că doar n-o fi în fund.
 - De unde știi?
-

- Unt aveți ?
 - Nu!
 - Dați-mi un kilogram.
-

- La u-meeee-ri craci!
 - Șo pe ea, că mâncă pui!
-

- Ce-aveți voi cu omul dacă vrea să se spânzure, e dreptul lui!
 - Cum adică, nici la sinucidere n-am voie?!
-

- Băă, da' eu stau aici de prost?
-

- Vă fac cinste cu un coniac.
 - Ba cred că ne faci rușine...
-

La catedră:

- Înțelegi?
 - Nu.
 - Foarte bine. Mai departe (...).
-

- Nu știi să fumezi?
 - Nu!
 - Cum, nici măcar atâta lucru nu știi?
-

- Nani, nani,
 - Moșu' mamei...
-

- Polițistul: - De ce l-ai împușcat?
 - Păi... mi-a cerut un foc; i-am dat chiar două!...
-

- Unuia cherchelit care vomită:
 - Adio cur, că mă cac pe gură!
-

- (Despre o femeie):
 - Dă cu curu' în dreapta, în stânga: are știința în cur.
-

- Nici eu n-o să fiu ușă de biserică.
 - Atunci să fii ușă de crâșmă!
-

- Bă, tu scrii pe întuneric?
-

- (Scriitorul, după ce descrie eroina principală):
 - Am uitat să vă spun că poartă și chiloți, asta ca nu cumva să-mi acuzați personajele de indecență!
-

- Bulă: Dom' doftor, când cujet mă doare capu'!
-

- Chelnerița la terasă: „Cine are două momițe prăjite, vă rog!?”
-

Taxatoarea: - Mai e cineva fără bilet în fund?

- Trimiteți banii până-n fund la taxatoare!

Radio România, la miezul nopții: „Deșteaptă-te, române” (imn național).

Ardeleanul (văzând o broască țestoasă):

- Mă, ăsta ori e ceva, ori mere undeva!

- Ce faci bade, șezi și gândești?

- No, că numai șed...

- Noa, bine că-i rău!

- Ce e cu tine, că de la o vreme ești așa de dragăstos și amabil.

- Probabil din cauza vremii.

- Mă faci să râd îmbrăcat.

- Păi, dezbracă-te, băi, Ilie!

Vorba ceea:

- Eu sunt mic, nu știu nimic. Tata-n pod juipoaie capra mama-n capra, mama-n casă frige carnea.

Neziceri

Proză scurtă prostmodernistă

Gheorghe taie lemne
Gheorghe nu taie lemne
Gheorghe taie
Gheorghe
Gheorghe taie fumul cu cuțitul
Gheorghe nu taie lemne
Gheorghe taie frunze la câini
Gheorghe ucide balaurul
Dar cine ești tu bă, Gheorghe?

Hărțuire sex-tuală

Ce a făcut Mardap:
Mardap s-a născut
Mardap a avut 3500 g. la naștere.
Mardap a Mardap n-a
Mardarap a plâns
Mardap Mardap...
Și ce dacă!
Ce ne interesează pe noi?!

Poezie

Iubita mea cu ochii verzi / de sticlă,
Cu părul negru lung / de cucuvea,
Cu sânii de înțepi / urzică.

Culmea matematicii

Să te culci între două necunoscute și să nu rezolvi niciuna.

Calcul aritmetic

Ne-apucăm de membrul drept, introducem întregul în fracție, și scoatem numitorul comun.

Iubita mea necunoscută

Ce te furișezi într-o ecuație
Intotdeauna fără soluție

Mica publicitate

Pierdut mânușa stângă. Caut mânușă dreaptă.

Din caietul de sarcini al unei funcționare

Sarcină normală pe care am terminat-o înainte de termen.
Toți șefii m-au însărcinat... Unii înainte de termen.
Azinoapte am *funcționat bine*, lui i-a plăcut.

Paradoxuri Sorites¹

Lumea vizibilă se compune dintr-o totalitate de particule invizibile; din lucruri fără greutate rezultă lucruri grele; infinitul este format din părți finite.

¹ Pentru detalii, vezi articolul *Quantum Quasi-Paradoxes and Quantum Sorites Paradoxes*, de F. Smarandache, Progress in Physics, 1/2005, <http://fs.gallup.unm.edu/PP-01-02.pdf>.

Definiții sau extraziceri

Șeful

- Tu să taci când vorbești cu mine!

Democrația dictatorului

- Voi votați, dar eu decid! Ciocu' mic!

Identitate

Nici nu trebuia să faci pe prostu'... erai deja.

Tehnică germană

Bună, rea, dar să fie nemțească...

Animal de casă

Porcul... ca tot omul...

Porc de câine,

Porc de porc!

Șiretlic

Șmecherie cu chitie

drept la tine-n prăvălie.

Genial

Are minte ca o bombă!

Nematerie:

Nici materie,

Nici antimaterie

Aut-Artă

Artă

în afara artei!

Obosit

Suflă ca un greiere.

Bătrânețe

Nu degeaba mi-a albit mie părul!

Consecințe

După al doilea război mondial, germanii câștigă pierderea coloniilor de către englezi, francezi, i olandezi.

Bordel

Casă de femei pentru bărbați.

Extindere

Uneori, un exemplu ține loc de caz general.

Boxerul

În mod indirect a plasat o directă.

Hai la masă

Mi-am luat inima în dinți și celelalte măruntaie de pasăre din frigider.

Papă-lapte

Îi dă câte o căpșună mură-n gură.

Prostituată

Femeie bolnavă, căzută la pat – mai ales la patul bărbaților.

Poliglot

Eu vorbesc patru limbi: română, franceză, engleză, și matematică.

Cosmopolit

Nu știu, dar acum mi se pare prea simplu să scrii în limba maternă.

Ce amor nebun!

Ea îl iubea din fundul inimei ei, din fundul ei.

Etc.

Printre altele sunt acestea.

Gospodărie

Nevasta îmi face ochi dulci, în tigaie, cu ceapă și bulion.

Vagin

Bărbatul caută aurul negru al muierii sale.

Roman de dragoste

El este inginer, ea este blondă. El are mașină, ea are mini-jupă.

Politică

Fotbal între clasa a șaptea și a opta: o adevărată luptă de clasă.

Butadă

„Adevărul este cea mai bună minciună!”

La funerariu

I-a murit cățeaua și el a transmis condoleanțe câinelui...

Surpriză

Este cineva la care nici nu gândești, mi-a spus. Și-atunci am început să mă gândesc la cine nu m-aș gândi.

Grad de comparație

Era un film foarte bulgar.

Incomoditate

Dă-ți jos căciula din cap că nu pot gândi din pricina ei.

Lozincă

Antiunioniști din lumea întreagă, uniți-vă!

Măsură de capacitate

Jumătatea asta este pe de-a-ntregul a mea.

Psihanaliză sintetică

Freud în fraudă.

Nud gras

Era foarte plină chiar și goală.

Adresă feminină

Strada îngustă, / Numărul sub fustă.

Paradoxism

Să crezi increatul, asta înseamnă anti-artă.

Dialectică

Orice fenomen crează un anti-fenomen, deci aceeași soartă și pentru curentele antiliterare.

Animal domestic bărbătesc

X e încornorat și unicorn.

Postmortemism (de la Evu citire)

- Nu faceți cacărtărescu!

Viziune proprie

Personal consider că acceleratul merge rapid.

Neutrosomie

Este o negare atât de tare că devine aproape o dublă negare, adică afirmare –

fiindcă extremele se ating –

sau neutralizare.

Nu-i așa?

Blog literar

- Eu, uneori (sau deseori!) am idei și propuneri prea fanteziste, prea exagerate... Visez și eu la o "carte-totală" - adică să cuprindă toate procedeele de creație posibile. Mă bucur că am fost introdus în această lume minunată a videoclipului.
- O videocarte mă interesează, mai nou, ca experiment multi-dimensional. Îmi place cum se deschid paginile în pelicula video, ca la o carte tradițională (pe hârtie).
- Multi-media, multi-cultural, formă inter-activă dacă e posibil între spectator și realizator, artă și text, grafie pe computer, desene de mână, muzică de diverse genuri în același clip – incluzând muzică și artă generate de computer conform unor algoritmi, ilustrații, voce umană, dans, caricaturi, etc.

- Vă urmăresc de ani de zile și Vă admir curajul și fantezia, fără de care nimic nu are valoare (Viorel Roman, Germania).
- Trebuie să trăim cu invidiile, vorba neamțului - ca să fii invidiat, trebuie să fii cineva (Lucian Hetco, redactor șef la revista Agero).
- Muzica "face" clipul. (Carmen Radu).
- Globalismul e de fapt un imperiu neo-comunist. (Eugen Evu).

- Într-o țară în care, ca o culme a Paradoxismului, totul se scufundă, deși este condusă de un... marinar! (Mircea Monu)
- Doamne, ce atmosferă e acum aici! Suspiciuni de la om la om, duplicitarism supraponderal, apocalipsism de duzină, imoralitate, ciolăneană. FERICE DE CEI DE DEPARTE! Bine că-i rău! (Eugen Evu)

Adio, Veto!

(folclor)

Adio Veto, eu te las că ești nasoală,
Și mincinoasă, și păguboasă.

Mai du-te fă la mă-ta mare
Că ești cioară.

M-am săturat de tine, fă,
Ca de o boală.

C-o iau la o adică
Pe Tanța lu' Costică
Din colț de mahala.

Cinci ani mi-ai fost nevastă,
Mi-ai pus pielea pe coastă.

Și-acuma eu plec iar
În jos de Baltazar.

Serenadă la balcon

(folslor)

Sub balcon eu ți-am cântat o serenadă,
Dar să fii și-al dracului dacă mai cânt.
Mi-nghetaseră picioarele-n zăpadă,
Iară mucii mi-atârnav pân' la pământ.

Măi, și-a dracului,
Ia-o de-unde nu-i,
La balcon nu se arată.
Să-ncerc altceva,
Ia să cânt așa
Și s-o iau acum pe franțuzește:

Viens Rozeto la balcon *avec* o floare
Că te-așteaptă *Rosignol de ton amour*.

Măi, și-a dracului,
Ia-o de-unde nu-i,
La balcon tot nu se-arată.

Rămas bun

(folclor)

Ia-ți, șefule, ziua bună,
De la mapă, de la gumă,
De la scaunul înalt.
De la masa ta cu flori,
Și mocheta în culori,
De la ușa cea cu yală,
Ce-ai s-o-nchizi pe dinafară.
Ce te legeni șefule
Fără ploaie, fără vânt
Dat din schemă la pământ?
De ce nu m-aș legăna
Dac-a trecut vremea mea,
Leafa-mi scade
Munca-mi crește
Buzunarul se golește
Anturajul se rărește.
Bate vântul frunza-n dungă
Secretara mi-o alungă.
Bate vântul dintr-o parte
Se duc cafelele toate.
Se duc și cocoanele
Scuturând jupoanele,
Și mă lasă-ncărunțit
Vestejit și-ncărunțit
Și cu doru-mi singurel
Să fug acasă cu el.

Odă Șefului

(folclor)

Ce te legeni șefule
Fără scaun, fără gând
Cu fruntea la pământ?
De ce nu m-aș legăna
Dacă scade leafa mea?
Leafa scade, munca crește
Și scaunul mi-l răpește.
Bate vântul frunza-n dungă
Subalternii mi-i alungă
Bate vântul dintr-o parte
Eu aici... ce-a fost... departe.
Și de ce să nu mă plec
Dacă vremurile trec
Și pe jos trebuie să merg?
Trec în stoluri păsărele
Ducând gloriile mele
Și norocul meu cu ele...
Funcții, Volgi, apartamente,
Toate pe-atunci inerente...
Și se duc pe rând, pe rând,
Zilele-mi întunecând...
Au zburat cu post cu tot
Și-acum zic că n-am noroc.
Și m-a lăsat pustii
Nici măcar nu m-am gândit.

.....

Nu mă-mpinge, șefule,
De ce vrei să îmi faci vânt?
V-am slujit pân' la pământ
Și pe bune... și pe rele...
S-au dus lin zilele mele
Și norocul meu cu ele.
Și-am rămas să-i cânt așa,
Soțioarei, draga mea:
Ia-ți nevastă ziua bună
De la 4000 pe lună...
De la Volga, de la scară,
De la doamna secretară.

Literatura coruptă

Alex Ștefănescu

- Critic oportunist, autor de editoriale despre Tovarășul Nicolae Ceaușescu și Partidul Comunist Român pe primele pagini ale revistelor literare în epoca ceaușistă (lingușitor de serviciu!); după Revoluția din '89 s-a schimbat la 180° ca... “democrat” (fiindcă așa bătea vântul!) și s-a subjugat noilor stăpâni cu scrisul tău; astfel de oameni se numesc, în limbajul popular, *pupincurișt!* Cum scria Eugène Ionesco în piesa de teatru “Rhinocéros”: *Pauvre Boeuf, est devenu rhinocéros!* [Săracul Bou, a devenit rinocer!], fiindcă-așa-s vremurile... A. Ș. n-a avut niciodată coloana vertebrală dreaptă.
- A făcut o “istorie literară” pe criterii politice (după cum pertinent i-a atras atenția și criticul Eugen Simion), reflectând **MAFIA literară** actuală, nu după criterii literar-artistice...
- El are impresia că *literatură* este doar ce-i place lui, sau mai ales: cine-i place (a se citi: cine-i ‘plătește’) lui! Cine e el? Sau cine se crede el?
- La urma urmei, o adevărată istorie literară/științifică / artistică în orice domeniu ar trebui scrisă de un colectiv redactional (nu de o singură persoană), format din specialiști de orientări politice și ideologice diverse, din grupări literare/științifice/artistice diverse care să expună din toate punctele de vedere o operă și un creator – nu

din punctul de vedere totalitarist al celor de la putere, care promulgă mizeria literară și artistică contemporană...

- Tinerii se plâneau pe Internet într-un forum la LiterNet că **individul cere 100\$ pentru a scrie o cronică literară** despre ei! Corupția din România a atins toate nivelele societății: de la cultură, literatură, poezie, știință, până la economie – ca să nu mai vorbim de politică unde e dezastrul!
- În străinătate, valoarea lui de “critic” este un zero barat!

Nicolae Manolescu

- Înainte de '89 scria despre revoluții (vezi și comentariile poetului Eugen Evu în revista “Provincia Corvină”);
- N-a adus nimic în literatură, doar a fost un simplu imitator al Occidentului cu *postmodernismul* și *Cenacul* său *deLuni*;
- Ar fi putut lua exemple de la *Semănătorismul* lui Nicolae Iorga ori *Poporanismul* lui Constantin Stere că specificul național îl poți ridica la rangul de universal;
- A publicat o “istorie literară” pripită (fiindcă tot i-o luaseră alții înainte, precum istoricii literari Marian Popa, Ion Rotaru, Aurel Sasu), întocmită mai mult pe criterii politice și interese de gașcă decât literare (dar pentru acest lucru va plăti mai târziu, când vremurile tulburi de astăzi și mizeria intelectuală a lor se vor duce - fiindcă nici un totalitarism nu durează la infinit); vezi satira lui Puși Dinulescu la adresa ei: “**Gașca și diavolul. Istoria bolnavă a domului Manolescu**” (2009), de 344 pagini,

care-a avut un succes mai mare decât așa-zisă “istorie” manolesciană! O asemenea contra-critică trebuia scrisă și la adresa colegului său de mafie literară, poreclit “Doamna Alex”.

- Revista-i “România literară” [devenită mai degrabă *România politică și de clan*] e finanțată de la buget, de aceea supraviețuiește – fiindcă cititorii nu-i mai acordă importanță;
- La nivel internațional valoarea lui de critic literar este ZERO (nu are vreo teorie critică, ori vreo metodă estetică cu care să iasă în lumea literară din afara României – cum a procedat de pildă eseistul bulgar Tzvetan Todorov). Iar, în prezent, este depășit de literatura Internetului.

Paradoxurile vieții noastre!

Aceste clase de paradoxuri semantice sunt denumite *Paradoxuri Smarandache* în „CRC Encyclopaedia of Mathematics”, de E. Weisstein, CRC Press, Boca Raton, Florida, SUA, 1998; <http://mathworld.wolfram.com/SmarandacheParadox.html> (n. e.). Alte referințe:

Le, C. T. "The Smarandache Class of Paradoxes." *Bull. Transylvania Univ. Brasov* 36, 7-8, 1994.

Le, C. T. "The Smarandache Class of Paradoxes." *Bull. Pure Appl. Sci.* 14E, 109-110, 1995.

Le, C. T. "The Smarandache Class of Paradoxes." *J. Indian Acad. Math.* 18, 53-55, 1996.

Mitroiescu, I. *The Smarandache Class of Paradoxes*. Glendale, AZ: Erhus U. Press, 1994.

Mitroiescu, I. "The Smarandache's Class of Paradoxes Applied in Computer Science." *Abstracts of Papers Presented to the American Mathematical Society* 16, 651, 1995.

Fie “A” un atribut și “non-A” negația sa. Atunci:

Paradoxul 1: Totul este “A”, chiar și “non-A”.

Exemple: 1) Totul este posibil, chiar și imposibilul.

2) Toți sunt prezenți, chiar și cei absenți.

3) Totul este finit, chiar și infinitul.

Paradoxul 2: Totul este “non-A”, chiar și “A”.

Exemple: 1) Totul e imposibil, chiar și ce-i posibil.

2) Toți sunt absenți, chiar și cei prezenți. (*În sensul că nu e nimeni atent...*)

3) Totul este finit, chiar și infinitul.

Paradoxul 3: Nimic nu este “A”, nici chiar “A”.

- Exemple: 1) Nimic nu-i perfect, nici chiar perfectul.
2) Nimic nu-i absolut, nici chiar absolutul.
3) Nimic nu-i finit, nici chiar finitul.

De observat că aceste trei clase de paradoxuri sunt echivalente.

Mai general:

Paradox: Totul <verb> “A”, chiar și “non-A”.

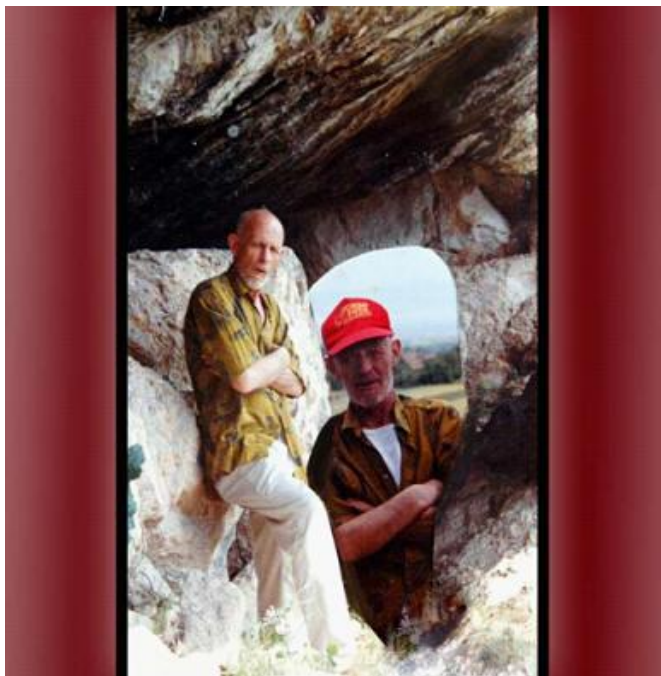
Desigur, înlocuind <verb>-ul și atributul “A”, se obțin unele paradoxuri bizare, dar și altele destul de frumoase. Iată, de pildă, acest calambur care amintește de Einstein: Totul este relativ, chiar și teoria relativității! Sau:

- a) Cel mai scurt drum dintre două puncte este drumul nedrept!
- b) Inexplicabilul este totuși explicabil prin acest cuvânt:
“inexplicabil”!

Eugen EVU

PARADISO DEL DIABOLO

(I)

Motto : « **Nuoi, romeni, siamo in paradiso de'l Diabolo** »

(un poem medieval al romanzilor elvețieni)

Scrisoare sau cuvent dinainte

„F.Smarandacul emigrează în Statele Unite ale Americii (în 1990), unde lucrează ca inginer de software la Corporația Honeywell din Phoenix (Arizona), specializată în calculatoare (1990-1995); profesor adjunct de matematică la Pima Community College din Tucson (1995-1997); din 1997 este asistent universitar de matematică la University of New Mexico (Gallup), în 2003 devine conferențiar universitar, iar în 2008 profesor universitar. Între 2007-2009 este Șef de Departament”... (etc., internet source)

Ce derizoriu, cât de aproape nimic, acest fragmentar text bibliografic, din cartea de identitate a unui om atât de complex, de interesant, care a evadat din „sistemul” aplatizat în mediocritate, îmbătrânitor,... pentru a se întâlni cu Sinele lui, în alt spațiu cultural, însă cum ?

Fiind (rămânând) cel ce este : un român emigrant, scăpat din „lagărul socialist”, cu un teribil simț al Libertății, însă neîn stare a se despărți, cu adevărat, de „măicuța bătrână, cu brâul de lână” a... Mitofizicii...

Prin aceea că domnia ta, prietene, nu ești un metafizician, ci un mitofizician, iar limba maternă vă (ne) este dimensiunea esențială, NE este Destin (cum îți titrezi una dintre cărți)... dacă vrei stigmă, dacă preferi Datum, oleacă și Fatum...

Căci cel ce nu se iubește pe sine, cum să poată iubi, din preaplinul său, pe alții?

Calea regală (Malraux...), este calea retro-memoriei, interferențele ei magice, ezoterice, cu acest mister, spirit purtat care suntem, fiecare din noi, oriunde ne-am „afla”...

De acolo, din America, dar și de pe toate meridianele globului, pe care le străbați, ai câștigat șansa de a (re) descoperi o

dimensiune cvasi-comparatistă a lumii, cu o uluitoare foame de cunoaștere.

Dincolo de exotismul demersurilor „ globaliste”, pe matematicianul- poet îl văd a fi unul cu nostalgia de-acasă, a originii, obsedat de ideea de a (se) face cunoscut-ulți și altora, de fapt de a face știută ființa românească, așa cum Mircea Vulcănescu o definea...

Cred că românul în lume este VECHI, așadar al unei paideume...planetare (fie satul global al lui Alvin Toffler...), este omul terestru, anume prin Anamnesys-ul de care după greci zisei...El are, în cazul excelenței, organon pentru comunicare *ființială*, empatică, el este filozoful – gânditor „ de la Hamangia”...Orice „ transplant” al unui astfel de ființă-matriceală- în alt orizont, este latent fertilă, deoarece românul are milenare încercări ale istoriei..., experiența devenită ancestrală (prin dobândire!) – de a conviețui nu doar static, „ în satul lui”, ci pretutindeni...Aceasta este generozitate, este altruism, este dor inefabil de Cunoaștere. Matale ai fascinația autocunoașterii prin *cunoașterea celorlalți*, in extenso, a umanului. ludic.. Roditor oriunde, pot zice Omul fructifer, apelând la metaforă, cum altcumva, poetizând așadar, înnoind ludic limbajul ce îmbătrânește.

Cât intrai în jocul ăsta propus cumva reciproc, de a face o carte, iată că mi-ai indus starea asta, ludică, și de concurență boematică, mi-ai indus ideea de a te concura, de a scrie „ a la maniere de”... Ne vom limita la acest duel-amical, zarurile au fost aruncate... Cheile nul!

Aserțiuni colaterale

Iată ce înțeleg eu că ți (ni) se-ntâmplă cu „zicerile” astea. Este ceva..., un simț special, o specializare (căci suntem specia cogitans) ludică, ce ia cititorul lenș prin surprindere, îl scoate din platitudinea derizoriului percepțiilor...Îl face să se „răsgândească”, să regăsească sensuri, să deguste nuanțe noi, să se trelaxeze.

Dumneata, născut și, până la emigrarea în State, intelectual de formație mai degrabă barbiliană (poetul matematician Ion Barbu)..., scriai o poezie impregnată de aforisme, de un spirit jucăuș, cumva anagramică, îmi amintesc grupajul din „Orizonturi albastre”...Apropos, era o aluzie evidentă la atunci en vogue „Orizonturi roșii”, a lui Pacepa... Acum orizonturile de aici îs *portocalâi*...

Stră-mutat în America, după itinerariul *inițiativ*, aș zice, prin lagăre și încercări de tot felul, acel instinct trepidant al scrierii în limba maternă, avea să rămână marcat de gândirea în limba maternă...Totul va deveni binar..., pe două registre lexicale, echivalențial... Un nerv al limbajului ca sistem,...o interferență continuă a gândirii- scrierii- comunicării, ți-au deschis perspectiva asta de abordare, din ceea ce era sortit uitării, alienării, a dezvoltat, pe contrasens!, spiritul înăscut INVENTIV...Eu zic că nu există invenție, ci există (re) descoperire! Anticii numeau anamnesys, cunoaștere (revelație) prin amintire...

Omul are identitatea de a fi Memorie, una în mișcare, dacă vrei devenitoare.

Și au început să se deruleze cărțile, memorialistică, studii, descoperiri, invenții, retrospective, toate fiind ale Memoriei și toate instrumentate prin cuvinte, ce altceva ? Substanțe virtuale, iată paradoxismul!

Secvențiale jurnale, febrile, adnotări în carnețele, flash-uri mentale, mirări, consemnări, idei, para-idei, și hait! câteodată descoperiri strict-științifice; câteva medaliate, câteva certe, câteva foarte serioase... Asta dintr-un tip de gândire poietică, creatoare, cizelată în timp, verificându-se pe sine mereu, calculând, totul prin... Joc!

Acest joc al minții a devenit metodă.

Ziceri de pamflet, fără prezervativ de cenzură

Am intrat și eu în acel joc, altundeva, altcumva, viața „m-a intrat”. Am intrat ca în râu, suind în amonte...

*

Dacă valoare este originalitate, este timbru presonal, este proba id-entității unice a fiecăruia....

Asta e valabil și în cazul conștiinței colective (Freud, Adler, Frobenius, ș.c.l.). Omul este Neamul lui, oriunde. Râul-ramul, rămurirea, nemurirea prin neamuri..Omul ÎNTREG, bărbatul și femeia, Perechea! Este Lumea ca sămânță binară: ca posibilitate, mai mult decât probabilitate.

*

Galben-auriu, fascinația mea. Fac alergie la ocru, ocru-mediocru. O vecinătate în care umbra, oricât de „colorată” ar fi, e intrus.

*

Ceva din practica spiritismului ocult (vezi B.P. Hașdeu) – se manifestă altcumva în actul scriiturii literare moderne...Unii acuză că li se dictează din supraego...Cine dictează anumite inspirații, dacă nu Spiritul, Duhul „pogorât”, cum zice Popa Șapcă? Forța, cred, este a sugestiei, mai clar, a autosugestiei, deci Psyche... (De unde psihedelismul modern...).

*

Facem dependență de noi înșine. « Nolli me tangere », a strigat filosoful.... „Nu mă sustrage de la scrisul meu”, le strig eu - cu Gândul!) zgomotelor, larmelor, derizoriului cotidian...Și celor ce mă agresează cu laude, ori șicane... Există un zgomot de fond al Universului, care, se spune, este captat de subconștient...

Cosmonauții zic că mirosul dominant în spațiu est de metal încins...!

*

Mă ascund în cuvinte, ca să comunic inițiativ, în estetic, spre a fi substanțial.

*

Mă las dus-condus de Gând, sinele meu foarte activ, foarte viu.

*

Ardeleanul zice „mă duc”, nu „merg”... Subconștientul este „dus” - purtat, Ființa poartă corpul. „Mă duc” este verbul devenirii... La moarte, se zice „s-a dus, săracul”...

*

Țăranul zice de unul rău „s-a dus dracului”... „E dat dracului”... *S-a retrocedat!*

*

Florentin S. valorifică ludic ceva grav, ceva antinomic, ceva care *nu-i dă pace*... Asta face poetul, asta fac poeții. Și intuitivii de valoare.

*

A te mira de fiecă zi, fapt, stare, ca de o lume ce se înnoiește mereu, se cere redescoperită mereu. Inefabilul... Starea poetică, extrafina narcoză a oxigenului... eterat...

*

Grafomanii... Literatură de mărunțiș... Face bine, mai ales în inflații... DEX-ul comunist românesc așa definea inflația! „*Absența banilor mărunți pe piață*”! Culmea ironiei!

*

Scriu zilnic, fac gimnastica minții. Îmi spăl cerul gurii cu miezul de pâine al metaforei.

*

Ce este poezia decât exagerare (în rău ori bine, în trist ori vesel) întru recalibrare a minții, întru reglarea aritmiilor afectelor?

*

Fractalism: „sunt suflet din sufletul neamului meu” (clasic român). Sugerat de... Trismegistos...

*

Glumeam: eu sunt nu în andropauză, ci în Tandropauză!
Chiar așa.

*

Umorul de acest tip împrăștează sângele lexical.

*

Amintește-ți că vei fi!

*

Clopote, să ucidă tăcerea, surditatea materiei nevăzute.

*

Două mii de ani, război de-a surda între latinitatea noastră și slavonia din Est... Vorbim în limba Maternă (neolatina romana), nu doar în teritoriul actual, ci oriunde suntem ce suntem: români... Lui „a” latin, i-am pus o cușmă (căciulă dacică, necum turcă!). Ce ne vom face cu internetizarea lumii, cu diacriticele? Iată o dilemă gravă, că a venit limba cifrică!

*

Nume care dezmiardă, nume care înjură, nume care denumesc... Al meu tradus din cehă-slovacă, înseamnă „Al lui Eva”, (al femeii). Nume frecvente în zonă, Evuța. (Dezmierdativ).

*

Glumele irită moartea.

*

A gădila pentru a vindeca prin vibrație, frisonare, tresărire.

*

„Lină lină andrenalină”! (Vers al meu în Cronica de Iași a lui Valeriu Stancu).

*

Suntem mai italieni decât francezi, mai portughezi decât spanioli, mai români decât daci.

*

Copiii din Flori, ce frumos! Precum la zei, așa și la semințele umanului?

*

Muzici șchioape, flașnete funerare. Ieri erau fanfare mercenare, sindicale. Au falimentat... Pe contrasens, absurde nunți, claxoane.... Suprarealismul realului.

*

În copilărie, ne spuneau cum, în ceruri, alături de îngeri, vom fi veșnici, desfătați de „coruri îngerești” de **slavă**... (Cuvânt slavonic pentru „lumină”, „splendoare”, efect traducerii psaltiri, re-creștinarea de după retragerea Aureliană din zonă...).

Iar apoi, în totalitarismul post-stalinist,...corurile alea de partid, ce oroare, glorificând zeul-partid, omul idolatrizat, tiranul cu „pacea lumii-n” gură...! Și de-a dreapta lui, tovarășii, comitetul suprem, bubulanii yesmani...” Ceaușescu PE CER IE!! Uraaa! Străiți șefu! Oare unde sunt arhivele radio – tv ale „glorioasei iepoci”? Corurile care terorizau mistic, da.

*

Scepticismul (diogenic-cinic, sceptic), cioranian și reversul mistic Petre Țuțea..Unde e calea de mijloc?

*

Umbra norilor...studiul lor, în starea aceea de ameteală, lângă lanul de cânepă (!) (Canabis)... trântit pe spate, în iarbă, când

păzeam, vitele Bunicilor, pe pășunile numite finir.... Acele stoluri de păsări care își schimbau direcția ca la un semn invizibil, un creier unic, ca și al roiului de albine.

*

Toate națiile vorbesc despre același Dumnezeu și același Diavol, numai numele lor este diferit.

În Babilon, Elohim a amestecat limbile, „să nu ajungă asemeni nouă, să nu urce la Ceruri”.

Numele lui El este cel strigat pe cruce de Isus : Eli, lama sabahtani?!...Vezi și Enuma Eliș - epopeea sumeriană (Atunci când zeii (eliș) au coborât (din ceruri).

*

Între două valuri, prăbușindu-se, tăcerea.

*

Ne trece viața, adică ne trece moartea? (Paradox)

*

Asta facem, murim, singuri. Îmbrățișează-mă: îți mulțumesc că am murit un pic împreună...

*

Mantica: Amin, adică „așa să fie”...Reminiscentă magică a limbajului uman. Latinește „Fiat” (Fie!). Fiat Lux (Să fie lumină!) – Hauk, la amerindieni...

Mic dicționar de sudalme și ziceri pamfletice

- ◎ ʻTe-n cur-pe- mă-ta! (Variantă) Tenkiou pă mă-ta!
- ◎ Muie!
- ◎ ʻTe-n aia mustoasă și gustoasă...
- ◎ Futu-ți grebla cu care ingerii adună stelele de pe cer!
(Sudalmă ungurească).
- ◎ Bos- meg o cecyke copsturok (intraductibil).

Folclor muncitoresc (șoferi, fevoviari, ș.a.)

- ⊙ I-o trag la bujie...
- ⊙ Își freacă singură ridichea (masturbare).
- ⊙ Au luat-o la rangă (gruppen sex).
- ⊙ Au împulit-o.
- ⊙ El un tip de rang, ea o tipă bună de rangă.
- ⊙ Femeie de serviciu (uzual pentru menajeră salariată la Stat).
- ⊙ Hai la budă, să ți-o desfund...
- ⊙ Ți-o trag în freză.
- ⊙ Mi-a spart parbrizu' (a desfigurat-o în bătaie).
- ⊙ Și bătută, și futută, și cu banii furați.
- ⊙ Are o pizdă dințată.
- ⊙ La pat era aritmică, făcea sincope.
- ⊙ Știrbă ca pizda bătrână.
- ⊙ Nu se satură de pule. Pulevardista!
- ⊙ Virgină în urechi.
- ⊙ Pizdă cu ciucuri.
- ⊙ Gagica e mereu borțoasă, colaborează cu „organele”...
- ⊙ Are mătreață pe bombeu...?
- ⊙ Am pus un petec în cur.
- ⊙ I-a spart farurile (a bătut-o).
- ⊙ Linge-plânge.
- ⊙ Am înțarcat-o la pule.
- ⊙ Tovarășa de viață. (la comuniști).
- ⊙ Mi-a turnat zece plozi.
- ⊙ Gargară cu copii cruzi (sex oral).
- ⊙ Între buci, s-o îmbuci.
- ⊙ Dai din craci ca cei săraci.
- ⊙ A adormit ca proasta-n pulă.

- ⊙ Te umplu de icre.
- ⊙ Te pun pe crik.
- ⊙ Boarfa, uite ce tender freacă!
- ⊙ Îi bag niște lichid de frână.
- ⊙ Largă cât șapca.
- ⊙ Pizdă rânjită.
- ⊙ În Italia, macaronarii mi-au făcut două găuri la pizdă.
- ⊙ La baia comună, laba e comună.
- ⊙ Comunista dracului!
- ⊙ Mă uitam în ea.
- ⊙ E mioapă, dar e șchioapă. Are puța cât o mapă.
- ⊙ „Zât”. „Îți dau avans” (obicei urât de a băga deștu-n fundul cuiva).
- ⊙ N-o prea fute din virtute (despre popă).
- ⊙ Lu’ a meu îi place, da’ io turbez la altu’...
- ⊙ Numai la cazarmă se satură.
- ⊙ Tovarășa mă (se) futea singură.
- ⊙ Bago, mă. Tântălăule, că ai și scos-o!
- ⊙ Două țâțe, două mâțe.
- ⊙ Pula ta e coada mea.
- ⊙ Osu’ îi mai bun ca zgârciu’ (cartilagiul).
- ⊙ Avea o puță bosumflată.
- ⊙ Bătrânețe, coaie crețe.
- ⊙ Au ciuruit curul!
- ⊙ Ia-o la ștangă! (Remorcheaz-o).
- ⊙ Îi numărăm sâmburii cu limba...
- ⊙ L-au futut și a ajuns șef.
- ⊙ Guiță ca purcelul când îl jugănești. (castrezi).
- ⊙ De-ar fi pizda oblu-n palmă!

- ⊙ Am rupt arcurile (șalele).
- ⊙ A făcut ciorchini la cur.
- ⊙ Înghite și sughite. Ia la icre!
- ⊙ Are viespi în găuoață. (Gaură)
- ⊙ Îmi place cum mă doare.
- ⊙ I s-a rupt cureaua de transmisie. (E frigidă).
- ⊙ Era un întuneric ca ziua în pizdă.
- ⊙ Când se lasă peste mama bietul taaata (parafrază
Margareta Pîslaru).
- ⊙ Hâdă ca pizda-n somn. Face zic zag ca puța ape scări.
- ⊙ Dracu are trei coarne: două-cap, unu-n prohap (pantaloni).
- ⊙ Bă, puța-n plic!
- ⊙ Foarfecă, ca puța-n jos.
- ⊙ La streășina pizdii.
- ⊙ Făcea autostopul. A făcut un autostop cardiac.
- ⊙ A jumulit-o de șpan (a brăbierit-o jos)
- ⊙ Coaie pe piept (sâni).
- ⊙ Îi filează o lampă (e țicnit)
- ⊙ I-a căzut pleopa-n pantofi. (?!).
- ⊙ Faci trucuri, ca turcu.
- ⊙ Cu curu-n două bărci. (Duplicitate)
- ⊙ Îți bagi singur brișca (briceagul), în coaie!

Locuțiuni latine, locuțiuni la mine...

(sau glume în latina vulgară, postbulgară)

Set dedicat lui Florentin (1997)

*

Perverserare diabolicum est, vest și Rest!!

*

Hâc! Tranzit gloria mundi ...

*

Mens sana in corpora satana.

*

Men sana, in corpore iaurt.

*

Cogito, ergo fum, zise tabagicul.

*

Credo quia absurdum - O cred, deoarece e surdă!

*

Nihil credo, ergo tupeo!

*

Concedo Maiorem – Concediați-i pe maiori!

*

Contra principia negatem non est disputandum – Contra principesei negate, este putană-n drum

*

Putane în sutane. Satane în sutane.

*

Merns sana in corpore putana!

*

Actus est priori potentia – Actul prierște po(e) tenței!

*

Amicus Plato est magis veritas – sunt amic cu Platon, iar Magis aia mică, are varice ...

*

Amor Fati - Fă-ti că mori (moldovenism).

*

Antropos Platon Metron – Antropoidul are palton în metrou.

*

Ars Combinatoria – A ars Combinatul!

*

Circulum materialis – Materialismul este circ.

*

Coincidentia oppositorum - incident la texticule, în opoziție ...

*

Cum hoc ergo propter hoc – Cum-necum, orgoliul are proptele!
(varianta: cum necum, a proptit-o”).

*

De omnibus dubitandum – De omenescul abuz am dube.

*

Stricto sensu - Stricată, dar senzuală...

*

Verum ipsum factum – Văru-meu facturează ipsos.

*

Intelectum – Absenteism electoral. (elect-oral).

*

Ab invidia argumentum – Invidia are gumă de mentă.

*

Demonstrandum – Demon la ștrand.

*

Adignoratum – Ady e ignorant.

*

Agere sequitur esse – **Agero** este primordială!

*

Acctiones sunt suppositorum – Acțiunile la bancă sunt cu supozitoare.

*

Ad Aliquid –prin raport cu Al Quaida!

*

Amor dei intellectualis – Amorul zeilor este intelectual...

*

Analogon Rationis – Ana lu Ologu e în rate...

*

Analysis situs- Sitele anale

*

Zoon politikon – Politica e la Zoo.

*

Durante causa, durante menopauza.

*

Concedo consequentiam – În concediu te am consecvent.

*

Contradictio in terminis – Contradicția te termină.

*

Contrapositio- Poziție de contre.

*

Conversio per accidens – Conversia acizilor este densă.

*

Cum hoc, ergo propter hoc – Cu hocus pocus ergonomia te proptește.

*

De omnibus dubitandum – Omnibuzul este dubă.

*

Factum infectum fieri nequit – Factura infectează fierea, o înneacă.

*

Fallaccia Accentus – Accent pe feleație.

*

Quaternio Terminorum – Quaternarul ne-a terminat.

*

Fecundus est error – A fecunda e o eroare.

*

Generatio fit in instantio- Generația dă cu fit instanței.

*

Homo sum et humani nihil a me alienum puto- Homosexualii sunt umaniprin anihilare, alienare și putane.

*

Hysteron proteron – Histeria protejează

*

Fallacia extra dictionem – Felația este în afara dicționarului

*

Intelectus in actu est intellectum in act – Intelectualul în acte este inteligent (doar) în acte...

*

Necessati sapiens nihil umqam negat – Necesitatea sapelor ne anihilează și ne gată!

*

Nihil potest reduci de potentia in actum nisi per aliquod ens actu – Nihilismul potenței reduce actul, nisipește perna. Alqaida e actual!

*

Nihil violentum durable – Nihilismul violent doare la bilă.

*

Saltus in probando- Saltul prin propagandă

*

Spontaneum est cuius principium est in agente –Spontaneitatea
cuiului e principalul agent.

*

Sustine et abstinence. Ține-o sus, dar abține-te!

*

Vinculum substantiale – Vinul este substanțial.

*

Torna, torna, fratre - Toarnă, toarnă-l (chiar pe fratele)!

Ziceri de cartier

- ⊕ România e țara tuturor imposibilităților...
- ⊕ Umblă cu feCIOARA vopsită...
- ⊕ Pe fomeie o atragi prin împingere.
- ⊕ Frica și foamea fac lumea să progreseze.
- ⊕ Minciuna se ascunde cel mai sigur, în adevăr.
- ⊕ Salut voios, cuțit la os!
- ⊕ M-a fumat până la chiștoc.
- ⊕ Dă-i-o sus la muștiuc și fără filtru!
- ⊕ Licențioși- adică au absolvit liceul?...
- ⊕ Citiți revista Porno Franco!
- ⊕ Bocalaureat:
 - „D-șoară, susții proba de sex scris ?
 - ?
 - *Atunci treci la oral!*”
- ⊕ Filantropie - activitatea de filaj al antropoidului ...
- ⊕ Alegro, ma non troppo - Aleargă, dar nu tropăi!
- ⊕ **Lauri pe stemă!** Big-volum omagial lui ceaușescu, editura Eminescu. Corecțiune: **BALARI pe stemă.**
- ⊕ După protodaci și daci, au fost SMARANDacii. Ei au emigrat în Mexico City.
- ⊕ După proletcultism, a urmat procelcultismul.
- ⊕ Un român a inventat efectul Coadă. Vlaicu, mersul prin aer.
- ⊕ Îl supără umoroizii. Scrie constipat.
- ⊕ Secera – simbol feminin, ciocanul pentru femeie
- ⊕ Organul de partid nu e același cu organul sexual.
- ⊕ Un membru de partid, o membrană de partid...

- ⊕ Fiți mai scurt, tovarășe Lungu! (Ședință p.c.r.)
- ⊕ - Cum n-am făcut nimic în mandatul meu? Păi am făcut trotuaru! Zi și noapte!” (Primăriță P.D.L.)
- ⊕ A fost Meșterul Manole, acum e Meșterul Manele...
- ⊕ Statu- Palme- Bărbi- Coate – personaj de basm politic de azi.
- ⊕ Fut Frumos și Joiana Cotangentă (perlă colegiu BOCalareat).
- ⊕ Fut- Frumos era fiul iepei de Ispirescu.... (Idem).
- ⊕ Vai, tu, ce seamănă cu Boul de bărbat-tu!
- ⊕ Zii iute : eu pup poala popii, popa pupă poala mea!
- ⊕ Vocalisme: *Aia e oaia ei ? E a ei oaia aia! Ia oaia aia!*
- ⊕ Tacă-ți fleanca, pupa-mi-ai țoanca!
- ⊕ Pacea către bobor: Pace! Pa!
- ⊕ Mâncă mult, cacă multiplu.
- ⊕ Boboci și babaci. Balul bobocilor, balul babacilor.
- ⊕ Era o stricată. Au plumbuit-o.
- ⊕ De la o carie, a făcut urticarie.
- ⊕ O iubea de îi bușnea sângele pe nări.
- ⊕ Fuți, nu fuți, vremea pulei trece.(Zicală din teritorii)
- ⊕ Dezhidratare: am beut cinci beri și am pișat zecel!?
- ⊕ Soacra-i soacră, poamă acră?...*A mea-i dulce ca o moacră (cîreașă de Mai)*
- ⊕ Te scoți din priză ieși din priză!
- ⊕ Băga-mi-aș banii la bingo!
- ⊕ Bă, SE-SCUmpiră toate!
- ⊕ Bă, SE SCUZĂ și te-omoară.
- ⊕ Îmi bag mare ce scot mic!
- ⊕ Basmuiele românilor.

- ⊕ Un ardelean: Ești din America? Din care? Aia de sus, sau aia de jos?!
- ⊕ Orașele se dezvoltă ca plantațiile de viruși.

Grafeme and grafitti

- ⊕ Dumnezeu e peste tot, aşadar nicăieri.
- ⊕ Acolo şezum şi râsem de plâns.
- ⊕ Se numea Vuvuzelea Codreanu.
- ⊕ În Vadim ape repezi curg...
- ⊕ Plictisiţi, edilii i-au făcut o statuie.
- ⊕ Reacţie în lanţ, reacţie în şanţ...
- ⊕ Aurel Vlaciuc şi Traian Vuia au inventat mersul pe sus.
- ⊕ Liiceanu, alias Liceanu.
- ⊕ Mirabela avea o puţă ca o şaibă Gruber. Ruginită.
- ⊕ Manolescu, alias Manelescu.
- ⊕ Coandă a inventat Efectul Coandă. Defectul nu.
- ⊕ Primii colonişti spaţiali au fosu şi eu nişte clone?
- ⊕ Cutare scria romane miliţiste. Acum scrie policer.
- ⊕ Scriitori se mănacă între ei şi scuipă sâmburii în dicţionare.
- ⊕ Între GURĂ şi GAURĂ e o singură literă : aaa!
- ⊕ Scrie pe clădirea lor : Poliţia criminală.
- ⊕ S-au blocat în lift. Ea avea caznoazet (contractie)
- ⊕ S-au înnodat ca câinii.
- ⊕ Statul în colaps e un vampir energetic.
- ⊕ Spiritul este energofagul absolut.
- ⊕ Goog-le anf Magog- le...
- ⊕ Sexanaşti- pidosnici pe text.
- ⊕ Era urâtă ca foamea.
- ⊕ Harap Alb era un arab spân (albinos).
- ⊕ Kamaustra: Unde îi stă capul, acolo şi picioarele.
- ⊕ Cifra infinitului: 69
- ⊕ Un zeu apolitic: Apollo.

- ⊕ - Draga mea, ți-e rece?
- Oh, nu, *mi-e fierbinte!*
- *Alo, pompierii ? Veniți, sunt fierbinte!*
- ⊕ - Johny, mă faci un cunnilingus?
- O, yeees, dar-ling!
- ⊕ Au făcut un marș în marșarierre!
- ⊕ Reclamă la TV: chiloți inteligenți, detergenți inteligenți, etc.
- ⊕ Știre în « Klik »: « Un individ mascat a (a)gresat-o pe Elena Băsescu ». (EBA) *Comment*: Doctorii genicologi și un sobor de preoți au degresat-o. (no censored!)
- ⊕ Concert de pian la patru mâni, adică patruiped.
- ⊕ El era un erotic, ea o eroică.
- ⊕ Au făcut-o poștă.
- ⊕ Unii cu vatra, alții cu șatra.
- ⊕ Au împătrit treimea în două...
- ⊕ Disfuncții funcționează funcție de funciar...
- ⊕ Nu eu scriu cărțile ele, ele m-au scris...
- ⊕ Nume de politicieni români băsești: Wiliam Brînză, Mona Muscă, Flutur, Cotoi, Hoară (ardelenism, orătanie, găină) ș.c.l.
- ⊕ După gripa aviară, vine gripa ... ovariană, viruși de la avari...
- ⊕ Era nemanierat, l-au remaniat, dar nu l-au remaiat...
- ⊕ Dacă există purul adevăr, există și impurul adevăr ?!
- ⊕ Acuratețea ei era necurată, adică lipsită de cur?
- ⊕ Regulamentul din parlament este fest, toți se regulează cu toți! Fac regulamente....
- ⊕ au căzut kiloți-wații...I-au băgat-o-n prizdă.
- ⊕ Vai, tu, cum *mă furnică-n creier!*

- ✚ De-a wați ascunselea....
- ✚ Arbitrul l-a prins în ofset. La closet.
- ✚ Era ministru delegat: Nu l-au legat.
- ✚ Originea cotizației de partid – regele dac *Cotiso* ?
- ✚ - Uraaa!
-Tacă-ți gura!
- ✚ Prima scriere a fost cu degetul, pe pereții wc-urilor turcești, poziția ciuci.
- ✚ A tras concluzia: a împinso- n baltă.
- ✚ Are un lapsus în colaps.
- ✚ Avea capse între coapse. Și la cur sinapse.
- ✚ La piață, el o căuta pe ea la lână, ea îl căuta la ouă.
- ✚ Ea juca la pornosport, el făcea pronoprostii și juca popa-prostu.
- ✚ Mili-...ardeee! Mily...arde?! Păi hai cu tulumba, să o stingem!
- ✚ Forma înghite substanța.
- ✚ Creierul (scoarța cerebrală) are forma scrotului.
- ✚ Bancuriștii fac bancuri, băncile fac bani.
- ✚ Se spală pe dinți cu stronțiu 90...
- ✚ Ion e negativ, dar și pozitiv. Adică Ion feminin și Ion masculin?
- ✚ Adevăratul poet se ascunde în text. Se lasă ghicit...
- ✚ Perversiunea limbajului reface vigoarea și combate rutina.
- ✚ Are loc o masivă redistribuire de divinități, idoli și prozeliți.
- ✚ De la fiecare după necesitate, fiecăruia după nevoi. Sau invers.
- ✚ Totul conspiră, întru a deveni altceva, care a mai fost...

- ⊕ BASTarnii și costoBOCII (cod din Cabbala).
- ⊕ OZN-uri au fost văzute la Cerno-Bâlea lac...
- ⊕ Marele creator (pancreator)...este suicidar : într
regenerare... Reciclare adică.

Din lumea celor care nu cuvântă

Ce zice peștele : „Hai că m-am prins”!

Ce zice mielul de Paști: „M-am fript”!

Oaia: „Ați belit-o”!

Frunza ca brend turistic al Elenei Udrea : « Am picat sub birou’ șefului»...

Ei îi vine mintea Cocoșului (soțului), lui îi vine tot mai rar...pe-acasă.

Mintea găinii e dublu-funcțională, în fundal...

Întrezăriri semantice

Există texte feminine, texte masculine și există texte hermafrodite...

Precum în Metatext, așa și în text.

Gafă biblică: au tradus fecale prin balegă de om ...L-au făcut pe bietul om vită!

Nevolnică- (slavism). Literal, una care... nu vrea.

Sau vrea cu alții, cf. drepturilor omului, că tot om e și ea!

Năzdrăvan (personaj de basm în sudul României) : adică nezdravăn (la cap)...

Făt – adică fecior nou- născut; femininul fată. Dar se zice omul naște, nu fată! Fată (verbul fătării) –numai la oi.(pastoralism)...

Ciudat că în balada – cod mitologic la români, sunt trei păstori, ca în colinda laică din creștinism. (Chichițe sincretice)...La vechii români, Miorița este numită și Miala (masculin Mielul)... La iudei, apoi la creștini, Mielul devine sacru, este Mirele (Bisericii), mielul de jertfă, Mesia...

Analogii ale popoarelor vechi, pastorale: evreii deșertici, dacii munteni. Interferențe?

Lupul din stindardul dacic: cap de lup, corp de balaur (dragon, șarpe)....Sanctuarul de la Sarmizegetussa (Reggia) Regală

stă fix sub Constelația Drago (Dragonul, Dracul, Bălaurul stelar...). Eliade e de recitat, cu lycantropia la protoromâni și „Aspecte ale mitului”, etc. *Vezi și V. Kernbach*) În balada „Miorița”, cei trei ciobani sunt veri primari. Omorul este deci un fratricid, amintindu-l pe al lui Cain comis asupra fratelui său mezin, Abel. Dumnezeu îl iartă pe Cain. În balada română, oraculara „Miorița” (oaie neagră, sacră, totem divin) – primește ruga celui ucis de a îi face îngropăciunea, iar el, Păstorul- sacrificat de Destin, invocă moartea ca pe o Nuntă cosmică! Fantastic! Doinele populare sunt de fapt forme degradate ale vechilor Daine, rostiri magice, cu caracter divinătoriu, ale inițiaților proto-daci. (Și în Letonia (!) există Daine... Contaminări din Nord ? Hyperboreea) (V. Densușianu).

*Pictură dăruită autorului de metaloplasticianul
Alex Podea, Hunedoara “Evu-n capul lupului”...*

P.S. Curios, în colindul « Trei păstori », pare a fi modelul celor trei veri primari din Miorița....

Poate că cele trei turme... sunt trei țări.. Vitregite de soartă-istorie. În zecile de variante orale, (ca altădată dainele, incantatorii, divinatorii) – cele din Ardeal îl descriu ca victimă nu pe cel moldovean, ci pe cel transilvănean! Poetul țigan de curte, Alexandri (corect ar fi Alicsandrei!) a adaptat pro-domo prin varianta cultă, deci a măsluit, a plagiat! Miorița ar fi deci un blestem, o profeție, o predicție, un program psihologic, un datum, o sugestionare a memoriei colective, o stigmă.

Diaspora: Vintilă Horia – romanul alegoric „ Dumnezeu s-a născut în exil”... Subînțeles Ovidiu Publius Nasso (Năsosul), poetul exilat din Latium, al Marea Neagră a geților, Pontul Euxin. Ideea transpare că poezia românilor, (de sorginte lingvistică latină)- are destin de exil, de viață- destin decis de alții, de rebeliune și conscrare dinafară, dintre străini, sau mesianică, devreme ce Exilul face zeul. Poeți care au soarta exilului în propria lor țară, deoarece sunte considerați rebeli. Și Hristos, ca fiul al omului, era așteptat ca rege, ca împărat, ca eliberator...În psihiatria materialistă-marxistă, (Sanatoriul psihiatric Socola) există simptomul frustrării maniacale, numit „mesianism”, o boală a frustrării din copilărie... manii obsesive...

Pseudo-Biblice

- ⊕ Primul om a fost Adam, al doilea a fost poetul Evu....
- ⊕ Numele Evu este „Al Evei”, în slovacă. În trecut, Slovacia era vecină cu Transilvania de azi, la nord- vest... (în Imperiul bicefal).
- ⊕ Bate și te vor închide! Cere, și ți se va da (în cap...?)
- ⊕ Și Elohim i-a sustras lui Adam o coasă...
- ⊕ Mii de credincioși s-au călcat în picioare la moaștele plantare ale sfintei Varvara...
- ⊕ Înalt preafericitul s-a luptat cu adânc- întunericitul și au făcut meci nul.
- ⊕ Nu fă ce face popa, fă ce zice popa.
- ⊕ Sus, părinte că se udă evanghelia! (Ion Creangă).
- ⊕ Și lui Dumnezeu i-a părut rău că l-a făcut pe om, așa că a făcut femeia, să ne țină de urât. Prin frumusețe și altele.

Funcția creează organul?

„Dumnezeu l-a făcut pe Adam, parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut”...S-ar înțelege că prima specie a fost hermafrodită. Sâni la bărbatul actual – un fel de cicatrice sau glandă mamară latentă?) Ar fi o reminiscență androgenică? De ce nu s-a atrofiat și să dispară, dacă „ funcția creează organul”? O fi vreo strategie a genomului uman, la o adică – penzru salvarea speciei- alăptarea să fie o aptitudine inclusiv masculină? Vezi și operațiile transsexuale...

Medicina: Clitorisul este de fapt un mic penis... (Gr. Zeița ascunsă)

Îți ador glandele mamare, iubito! Mami! (Freudiană).

Făcea gesturi disperate: era gestantă.

Ministrul culturii, Sălcudeanu, prins în birou cu prohapul descheiat de secretară.

I se recomandă fermoar, cu arome exotice.

După cultura de masă, au edificat cultura de scaune (fixe și pe rotile).

Unii erau decapitați, alții vor fi decopitați...

Canibalisme lexicale

- ⊙ Mânca-ți-aș pula ta (zicere fertil-țigănească)
- ⊙ Mânca-l-ar mama de îngerăș!
- ⊙ Îți vine să-l mândi de frumos ce e...
- ⊙ Mânca-te-aș!
- ⊙ Mânca-mi-ai!
- ⊙ L-au mâncat fript- copt.
- ⊙ Scriitorii și artiștii se mândă între ei.

Strigături la pădureni din Poiana Ruscă

Pe-o cărare-ntre picioare
Mi-a belit-o nana Floare
Cu bărbatu-so-n spinare...

Doru-mii de nu mai poci (pot)
Să mă duc la târg de floci
Să-i trag lâna pe darac
Mândrii mele, pui de drac...

Hai la grasu, hai la grasu,
Că te zmângăle cu nasul!

Bage dracu-n omu prost
Ca vecinu' șef de post (poliție)
Să rămân io cu vecina
Să-i i-o fut, să-i beau chenzina.

Tu pă mine, io pă tine,
Pe strujac (saltea) de mărăcine
Pe strujacul de urzică,
Să-ți miști curu' fără frică.

Când te arde de te taie
Fugi la mine-n pat de paie,
În poiată și-n puiag
Că-s iobag și știi s-o bag!

Baba Nefta n-are dinți
Da' are mătă cu zimți
Perinițe moi de țâțe
Jeme (geme) și se fute-n fițe (mișcări capricioase).

Bade-al meu de la Căstău
E om nebun dar fute rău.

Iu, iu, iu că vin disară
C-am mâncat, mi-i foame iară!

De s-ar semăna și pula
Cum se seamănă păsula (fasolea)
Ai vedea pe fiecare
Cum o ia pe cea mai mare...

Hai mândruțo-n cucuruz / Ca să facem un abuz

Nu te-ascunde după bute
Că te-oi prinde și te-oi fute!

Mândruța de la Leleșe
Io o fut și ea se beșe

Țuce-o tata zăbăucă
Are-o puță cât o nucă.

Desfă-ți, tu, picioarele,
Să se vadă soarele!

Nano-dicționar cu erori de tipar

- ⊙ Castron - sculă pentru castrare!
- ⊙ Fidel Castro – Castrat fidel ...
- ⊙ Filantropie - activitatea de filaj al antropoidului ...
- ⊙ Taifas – cuvânt originar ungiuresc, însemnând literalmente : tai- fos, adică *tai pulă*. (ca dr Ciomu)...
- ⊙ Capitală – loc de căpătuială. Cap italic ?
- ⊙ Anafură – hoasă din Meșterul Manole (stupid).
- ⊙ Bulion – frate cu Bulă

Maia deznuda (după Fr. Goya)

Maia Morgenstern, actrița româncă- evreică, din filmul cu Mel Gibson despre Hristos, a susținut la Galeriile de Arte din Hunedoara, un recital poetic „O beție cu Marx”, de M. Dinescu. A fost ceva tare de tot. S-a culcat pe jos pe marmora rece, a pozat între grotesc și mistic, ceva de tot suprarealist. Ca și primarul, spre a încuraja cultura, am plătit biletul cu 200 lei. I-am luat apoi un interviu, iar ea m-a gratulat cu un autograf pe cartea lui Dinescu etc.

Dedicație de 7 Martie 2006

Dragă Maia Morgenstern
Uite, ninge, îți aștern
Cum, pe marmora aceea
A căzut, prin joc, Femeia ...
Mă aștern și ning și strig
Ce mai faci, Graal de frig ?
În acest tandru infern
Dragă Maia Morgenstern
Flaut înjunghiat și stern
Flaut spart, tandru infern
Tu ce taci ? Cică actorii-s
Între falus și clitoris
Zei căzuți, fugari ca norii-s!
Dragă Maia Morgenstern
Și Fecioară, și infern
Flaut înjunghiat, în stern ...

Păcătos mai rău ca Iuda
Te-am visat...Maia Deznuda
Și decât cu Marx, mai bine,
Zău, m-aș îmbăta cu tine
Și deznudă în acord
Să te-nnod, să te deznod.
Văd că la TV bla- bla
Faci reclamă la cafea ?!

**Recunosc, e o prostioară
Dar nici ea nu e... fecioară!*

Notes

Primesc de la Florentin alte două cărți, când are timp omul ăsta să scrie și să umble prin lume, ca un veritabil ambasador itinerant?! Experimentistul hiper-erudit, enciclopedist, matepoetul, cum îi zic eu, e prolific și lacom de lume, de viață, de parcă ar vrea să răzbune toată scriitorimea din țarul totalitar, de unde a sărit pârleazul via lagăre, și s-a dus în lume... El scrie prin avioane, prin aeroporturi, trenuri și gări, cu carnetelul pe bordul mașinii, prin expozițiile care le vizitează... Bine face, că elevi rămânem toată viața, probabil și toată moartea!

El scrie prin avioane, aeroporturi, trenuri și gari, cu carnetelul pe bordul mașinii sale, prin expozițiile care le vizitează...

Are un destin asumat, unic, matematician și literat, care a plecat „ilegal” din țară, și-a asumat o viață de încercări, e un performant, un perfecționist, înzestrat și cultivat cu un umor ce relevă mai ales absurdul realității....E o bibliotecă exotică, descoperă lumea cum ai descoperi America, descoperă și România, văzută printr-un „ocean întors”, comparativ.

El e din Vâlcea, eu de la Vâlcele (Hațeg). În cazul lui, care scria poezie oarecum barbiană, am simțit afinități și am publicat periodic din textele lui în revista Provincia Corvina, o vreme la Arad, iar în anii când colaboram cu Silvestri, i l-am semnalat acestuia, pe o listă lungă de români din diaspora. Am donat aproape toate cărțile sale bibliotecii urbane, să aibă și alții acces la ele.

E un gând mai vechi să edităm o carte în tandem, un *coupe show*... E de-a dreptul trăznitor cum bate meridianele, descrie țări, culturi, obiceiuri, studiază și conferențiază, de fapt face o imagine excelentă a românilor în lume.

Orbul de lumină

Frumos e aici, pretutindeni.

Treci prin lume logos străpuns

 Nevăzând prin altoi...

de lumina zilei, adevărata lumină.

Nevăzând, trăiești în eroare

 Errare humanum est prin eroare

Însă umbra luminei nu doare ///

Interior, e alt soare... Pulsează, nu moare.

Text întrerupt

Când scade –n cuvinte luminiscentă
Moartea lucrează în mine
Timp inversat
Și străpuns dimineața de lume din vis

Auzii pe vântul rănit cum se-nalță
Chorul sanscrit, înfloririle -n mandala-nvierii
« Om shani Om » dimineața de lume din vis,

Moarte vie.

Suma delirurilor, toate,
Umbre colorate,
Umbre colorate

Din noaptea lumii, cu apocrife pe spate.

Este în mine un freamăt, un cuib dus de aripi

Rotunde, necunoscute lor înșile aripi ...

Și –n sus se aude cum iarăși răsună

Chorul cel straniu, neomenesc:

”Oooommm sbbhaani Om «

Și moartea trecu, mi se pare.

Ochiul lui Horus în palmă

Deschis, se închise, din soare

PARADISO DEL DIABOLO

(II)

(Jurnale poetice nepierdute)

Motto : « Masca sunt chiar eu. » (Nicolae Breban)

Benevoli lectori salutem! ...

Un fragment de ținut minte

„Să încerci cuvintele ? Frecarea lor pentru a conjura informul
elitre nebune de insecte nocturne ?

Prins prins captiv captiv în afara minciunii prins
Captiv captiv captiv

Roluri grăbite

După nimic

Dacă nu abrupta dăinuire citită

De-a-ndoaselea a numelor noastre adevărate, a numelor
noastre miraculoase

până acum în rezerva uitării

în așteptare.”

Aime Fernand CESAIRE, Martinica, sec. 19

Viața este...

- ⊙ Viața este dorul tenebrei de lumină, foamea de sine a spațiului – timp.
- ⊙ Viața este foamea Doi. Al lui Doi, te Treime. A treimii de infinit, într-o redevenire a lui Unu.
- ⊙ Viața este Unul tăiat în Gemelar. Dorința gemelarului de sine însuși, într-o Unu.
- ⊙ Viața este Logos sfărmat, pulsație numărând invers întoarcerea în Logos Ingeru, absolut. Și care pe sine se caută, cu dorință de Sine, ciclic murind, într-o reînvia.
- ⊙ Viața este cel mai înspăimântător fenomen, al Infinitului nesățios de sine, față de finitul dornic de somn, de repaos ... HAOS REPAOS.
- ⊙ Viața este NU dornic de DA, Da gravid de Nu, materie care naște sacrificându-l pe NU.
- ⊙ Viața este Eul din Tu, paradoxul atemporal din Acum. Continuum spațiu –timp. Înaltul cel adânc.

Paradoxuri

Absolut tot ceea ce Este, a fost deja, devreme ce noi suntem într-un Etern Acum (prezent) lasă a se înțelege că a mai fost cândva, undeva, cumva gândit. Un Proiect, fără de care nimic nu s-ar susține... O lege, care este imuabilă, atemporală, iar prin aceasta, se deduce că este de undeva din Afara fenomenului Univers (multiplu, probabil infinit), așadar în același timp (ca durate fractalice) – în interioritate părților. Deoarece Universul este Compozit, Unul în Pluralitate, în aeternum. Miracol este Pulsația, infinita și scarată în Viu și probabil în Neviu. Ubicuă.

Basmul corupt sau enunțul paradoxist...

Istoria este rotundă, deoarece și prin aceea că timpul este circular. Universul se repetă ...Aici, pentru noi, istoria nu –și va epuiza utopiile, ci le va relua, felurit raportate la un centru imaginar, Punctul fiind infinit replicat în infinite puncte pe o imaginară circumferință.

Iată, enunțul însuși pare absurd, realitatea este paradoxală, limbajul însuși fiind paradoxal, resorbit de virtualitate, de neantul unei holograme ce se rotește, ca umbră luminoasă a Timpului....Maya.Văl, iluzie. Ca și cum nici n-ar fi ...Dar, dacă n-ar fi, nu s-ar povesti. (Basmul, formula magică coruptă ...Memoria voalată...)

Prin aceea că totul este în mișcare, rotitor, vizibil pe firmament, din aproape în departe (și desigur invers!) - însuși *Timpul este Circular, spiralic*. (spirala este cel mai vechi semn cunoscut în arheologie.). Astfel că Nimic nu stagnează vre-unde, nici repaus nu poate fi, iar ceea ce numim Haos, nu poate fi,ci e doar o aparență a Cosmosului.

Nu poate fi Moarte, prin aceea că, fenomenal, ea aparține Vieții, eternității (punctului din linie, ca aparență).

Vindecările. Scrisul-autovindecarea. Deoprezența

Am scris într-un poem că vindecările se fac dinspre margini spre centru, azi revin și afirm că dimpotrivă, dinspre centru, spre margini...Și iarăși revin și ÎMI zic, ele se fac prin reciprocă, empatică *procesare*. Adică modulatoriu, putem spune ... pe modulații de frecvență ale vibrației ionizate, cosmice. A emanației Divine. Recte nu omniprezentă, căci e impropriu, ci Deoprezență.

Prin aceea că suntem undă, particulă și vibrație.

Rezonanțe

Prin rezonanță a ființei, tot ceea ce intuim, există, ori va exista, se va manifesta. De aici profețiile, premoniția, uneori decodate, alteori fiind doar stihial percepute, în starea de vis.

Inexistența linearului în Univers

În univers, nimic nu este linear, linia este o iluzie, o aparență a percepției (care *î n t r u p e*, fragmentează, scanează detaliul, iluzoriu al întregului ... OCHIUL este rotund, el curbează spațiul, așadar spațiul este rotund, el determină forma ochiului, rotundul lui. Dacă universul ar fi altfel, plat, bunăoară, adică linear, atunci și organul percepției, funcția lui, vederea, ar fi plat.

Latinul spunea : Cred, deoarece este absurd. De unde, literal zicând, a CREDE, este a fi absurd, a te subordona Absurdului ?

Rampe înspre Constelația Orion ?

Piramidele aveau și funcția de „lansatoare de suflete” (spiritul mortului faraon, duhul), acesta era rolul instalațiilor stranii, interioare, niște tunuri, ținând cerul nopții, însă înfundate (sufletul este imaterial, n.) pentru o energie subtilă, care astfel propulsată în direcția lui Osiris, din ORION, locul identificat de egipteni, din străvechi timpuri ante-faraonice, probabil atlantide, (sau și mai vechi!) cu originea zeului – (temponautului?) civilizator.

Predecesorii Faraonilor ... Descendenții imită, pentru a nu uita (v. Mircea Eliade, Eterna reîntoarcere, etc.).

Delirul de frustrare existențială. *Le mal de vivre*

Acea (crezută a fi) poezie, de fapt un delir grafomaniacal, este schizo-frenzie, logoree, simptom clar al alienării. Vezi pornolirismul - obsesii maniacale, toxine...

Unde textul este impregnat de parafraze, aluzii culte, fragmente logice (...), de cunoaștere, coerente, de unde, (vezi Nichita, dar și oniricii dimovieni), sau, mai recent, exploziv, obsedații sexo-porno limbajului rebel, există, desigur, pentru gusturile pervers-intelectuale, ca un fel de drog, un anume exotism care farmecă, seduce, o pseudo-alchimie – de fapt refulare, violență de limbaj, revoltă fără cauză... Conformism conformizat.

De acolo s-au alăptat cândva curente de tip Sturm und Drang, ori suprarealismul francez, inclusiv dadaismul alogenilor la noi (v. Tristan Tzara, Eugen Ionesco, G. Naum, Celan, Pius Servien, Cosașu, etc., originari evrei, ori pe filieră maternă) = recte Nichita (din mamă rusoaică, Cezar Ivănescu, declarat „cu sânge blestemat, de turc, poate și ceva rus” (?), (« Tatăl meu, Rusia » și « Timpul asasinilor » (scuzați aluzia, expresia, n.n.). Apropos, Ivănescu cică el ar fi un radical, sentențios, auto-proclamat genial, nu se cruță, pe ici – pe colo, nici pe el, dar îi desconspiră cu o voluptate demnă de securiștii pe care-i nemiluieste savuros, fără a mai lăsa ceva din toți contemporanii săi ...) „Pare să fie vorba, așadar, de un complex al străinului, al strămutatului, (stră-uitat!) un soi de nostalgie nevindecabilă, genomic dobândită, ca frustrare și impulsivitate a revoltei, căci viața acelora este Exodul și revelația pustiei, profetismul lui Ioan, predica în pustie... (un cronicar cam... protoronist)....

Dar numărul numelor lor este mult mai mare, căci și un Caragiale, albanez, are acea schizo – frenezie, acea paranoie, acel maniacism, care devine m a n i e r ă, (stil) inevitabil, se impune prin pecetea pseudo- stilistică, pentru a eșua, a naufragia, implacabil, în auto – manierism, etc. Toate acestea sunt deliruri de frustrare, existențialism al absurdului non – ființei, aneantizării, abisalului agonice. Tot așa și Marin Sorescu („Tușiți”, „Singular printre poeți”, „Descântoteca”, „Vizuina viziunii”, etc.) (alt cronicar).

Portret robot al femeii bărbat

Femeia lui Ciu., paciaură de lux, molatică, osoasă, cu pronunțate forme ale unei senzualități gitanești, sânge de nomad, sub pielea înnălbită de hormoni suprasaturanți, necheltuiți, mocnind de inșafietate, de foame sexuală. Ea se crede un înger, înger bisexuat, a dobândit, treptat, autosugestiv, acest statut... Și acționează ca atare, a și scris o carte, în care naratoarea, ea, se situează absolut credibil (!), în angelitate : dar de sub fustele și subțiorile textului, stupefiant, bușnește la mișcările bruște, o duhoare pestilențială, de icre putrefacte. E ca în urma din lift a unei grăbite escape, de sub deodorantul stăruind vag în aerul salvat, te trăznește damful acru al sudoriparelor râncede, spermatice, râgâite. Un timp, experimenta (fascinant!) rolul de expertă în parfumuri străine, postere gras plătite de dihorii banului prădat ... O feminitate vânjoasă, care s-ar lua la trântă, blindată strategic cu ademeniri de felină, dar și de hienă. Numai sconcsul o adulmecă, o știe, o derutează, o poate înșfăca ... Ei bine, la așa femelă, orgasmul este cu răcnete reale, ceva ce s-ar autodevora ... Sinistră animală, sinistru portret, chiar dacă-l denumești « robot ». Recitiți-l pe pornoliricul Geo Bogza!

Copiii din flori ai violului celest, sublunar

(*Lui Artaud și lui Gabriel T.*)

Majoritatea religiilor cad în fanatism, e o entropie a delirului din sorginte primitivă, fetișizantă, o regresie în păgânismul răsadului cosmic, al spaimei de a fi doar un timp, ci nu etern... Un simptom al îngerului căzut, al îngerului s ă l b ă t i c i t, al entității primordiale, mutante, hibride, prin fraudare ...

*

Ciudat, Viol amintește de Diavol... (Dia- zeu...).

*

În lentoarea lor capricioasă, imprevizibilă, a căderii, frunzele scriu. O scriere amintind vag dansul, limbajul roiului de albine ...

Mimesis mortis.

*

Spicele cuvintelor noastre ...Când va fi secerișul, vor cădea coapte pe umărul timpului.

*

Freatismul memoriei ancestrale. Memoria freatică.

*

Vântul ridică fustele țigăncilor... Damf cocsochimic...

*

Jocul, instinctual, al copiilor, un rudiment (sau deja un răsad ?) al gândirii poetice, inventive, analogice, prin uimire, prin obsedata iscodire, prin întrebarea *De ce*, dar de ce ?

A întreba pe cineva, pe celălalt, dar a te stârni pe tine, a te auto-întreba, astfel subconștientul poate sparge tăcerea, ca și cum și-ar aminti ...ceea ce părea uitat, dintr-un fel de memorie freatică ...

Plagiate sau maimuțărirea divinității

Probabil că îngerii au plagiat entitatea superioară, s-au substituit, și gestul a fost condamnat ca erezie. Apoi omul i-a plagiat pe îngerii căzuți, și a început... istoria. Evreii vechi i-au plagiat și pe babilonieni, și pe egipteni. Care, probabil îi plagiaseră, (compilează) pe salvații atlantizi, ca și grecii, de dinainte de Macedon, dar și de la Macedon, ocupând Egiptul ... Pitagora pare a fi folosit izvoare scăpate din incendiul Bibliotecii din Alexandria, arabii au distrus enorm, conștadorii tot asta au făcut, ca și alții. Grecii vechi au fost plagiați de romani, și tot așa, până azi ... Plagiatul începe cu furtul și confiscarea (sincretisme) pantehonului celor cucerțiți, apoi a istoriei, cunoașterii acestora... Orgoliul, gloria plagiatul acesteia, meritele, olaltă cu tezaurele, înrobirea, amestecul raselor, adică globalizarea are loc dintotdeauna, milenii la rând prin răboaie, cuceriri, iar de un timp prin salturile războaielor, prin spionaj, furtul de invenții, de științe, plagiatul este acel imitatio Dei atribuit însăși artelor.

Moneda forte a omului este inteligența.

Arta de a clona, a replica arhetipurile. Adică, într-un fel, « maimuțărirea » lui Dumnezeu.

Jalousie de metier – gelozie profesională.

Recitiri: „Nu se există Rai”

Prin aceea că raiul e ceva mereu doar promis, raiul nu există. Dacă a existat, ne-a fost retras, am fost alungați. Prin aceea că răul este mai activ, mai dinamic, mai motivat emoțional-afectiv (sic, n.n.) el primează binelui. O cârdășie, este mai tare ca o prietenie, prin aceea că implică o complicitate, iar complicitatea este mai motivată condițional decât prietenia, aceasta fiind parte dintr-un parteneriat. NU există prietenie care să nu includă și un interes, nici iubire normală care să nu conțină și un interes. Anormalitatea ca excepție, e dor de sine, androginic...

EL și EA

Prin aceea că Creatorul și-a alungat opera din paradis, s-a alungat și pe sine. S-a autoexpulzat, lăsând loc altuia, Diavolului. Poate unei entități draconice, reptiliene, evoluată din arhetipul primordial al materiei, al Teluricului ... Uranică.

Materia este în luptă mereu cu celestul, aici, pe planetă... Materia este un principiu comisc feminin, celestul tinde a o cuceri: prin inseminare, prin materializare în Ea ... EL și EA.

EL – Divinitatea primordială și unică ? Ea (de unde Gee), mater – materia, pater – patria. Originea și exilul. Geneticianul și laboratorul, alchimia divinului. *Aici, la zidurile Paradisului, șezum și ne plânsem ...*

Dar de ce moartea (în limba română) nu este la masculin, nici viața ? Nu o fi vreo străveche prejudecată ? Patriarhatul religiei, o dictatură a Materiei- Mater, a primitivismului barbar ? Iar Patriarhatul religiei (de la iudaism și islamism și budism, la creștinism), o dictatură, un abuz al epocii moderne ?

Un „complot” EROIC- EROTIC, al masculinului, contra femininului, de la faptul că întâi a fost creat bărbatul, apoi femeia ? Dacă a fost așa, deși sunt și alte păreri (prioritară a fost femeia, poate destinată ab initio chiar celor ce au plăsmuit-o ...), dacă omul Adamic a fost întâiul, atunci Femeia Eva (Viață, cea care dă viață, în trad.) – este de la-nceput discriminată, o ființă secundară, de unde motivația de a se răzvrăti, căci dacă ea dă viață (mai cert, o primește și o dezvoltă, spre a perpetua SPECIA.

Atunci este îndreptățită a se răzvrăti contra bărbatului, fie prin a-l înșela, dacă nu este compatibil procreării, fie prin a-l abandona și a se cupla cu altul, deoarece cupșlul este vital pentru

Specie ... Natura este laborator viu și Creatorul a condiționat – o astfel, pentru a colabora cu El ...

Omul trădat de femeia „necredincioasă”, parabola biblică a șarpelui și fructului interzis, din care a „mușcat”, ea, incitată (și excitată!), este în vrăjmășie aparte cu Diavolul, îngerul căzut, și acela o creație a unicului Creator, altfel cum? Că doar nu s-a autocreat, acesta, Șarpele, reptilianul dracului!

Se pare că „Șarpele” era mai potent pentru nesațiul natural al femeinelor... Mai fălos, adică, cum zice poporul, fălos venind de la Phalus, ca și paloș... (Sceptrul, buzduganul, etc sunt simboluri disimulate ale phalusului, ale potenței masculine dominante).

Homosexualitatea politică la fanari (h) oți și patri (h) oți, ca să nu zicem patriarhi ... Unde avem tinari în istorie, acolo e și ceva ascund, o frustrare de obicei sexuală... Compensatoriu, acești psihopați „fecundează”, posedă mulțimile...

După debarcarea prim-ministrului Adrian Năstase (« Bombonel », e drept cam famelic la chip și la umblet...), iată că ziarele scriu mare : Mafia homosexualilor! Dar de ce au tăcut până acum, chiar matale, Iorgovane, ”părinte al constituției”, doar și matale ai fost cu ei, cu emanații, în acești 15 ani... De ce ați tăcut până acum? Și câți sunt, dincolo deăștia, vreo șase–șapte, pe care-i numești acum? Gabriel Oprea, Miki Șpagă, Agathon Ilie Sârbu, E. Bejinaru, Pricină, Progoană ... Remember, în campania electorală, Băsescu acuza că-n țară sunt peste 25% din bărbați homo, apoi a fost silit să se dezică, scăzând nu procentul, ci vorba lui Miki : „ciocu mic”! Miki Șpagă (Șpagat). Ei cu șpaga, ele cu... șpagatul, cu cracii, ei cu descălecatul, ele cu încălecările...

Egloga lustrației

In memoriam George Țârnea

Trântit pe spate, înjunghiat, orașul
 Ca Goliath lovitul, uriașul,
 De piatra unei praștii, zace, lașul,
 Iar muntele de zgură, pe fârașul
 Zădarnicelor munci titanoide
 Acum-i, prin mocirlele fetide,
 Ca un cadavru –n care –și fac lăcașul
 Nouri de carne, ciorile, chezașul
 Heraldicei Corvine, -acum sordide,
 Căci fala sodomiților, prăsilă
 A pervertit istoria umilă
 În schizofrenice lozinci, și silă
 Și-n van peste ruinele rebele
 Se tânguie stihia altor rele
 Ce vor veni, prin zloata cernobălă ...
 Nu-ți plâng pe umăr, suferințe multe
 Am îndurat ca strâmbetele oculte
 Să-și stoarcă –averi vampirul cu șenilă
 Ci chiar mai am răbdarea cea din urmă
 Să stau deoparte de prostita turmă
 Ce-n vaiere și apoplexic scurmă
 Căci numai astfel își va lua tagma răsplata
 Mult nu mai este, lașitatea, beata,
 Să-i ia pe toți la Stalin, cu lopata!

*

Spală-te pe dinți : îți put cuvintele ...

*

Spune-mi povestea ta (titlul de carte viitoare).

*

Țiganiii fac cazane, popii cazanii...

*

Panseurile motanului Arpagic:

-Un viol la timpul potrivit este bine-venit.

Nu strică nici mai târziu... Câteva divorțuri în viață stimulează (pro)creația. Păunescu a avut doar unul, dar a creat mai mulți copii din flori decât ode...

Puțiflenderul, pupincuriștii, pupinguriștii...

Acesta Șpagat, puțiflendărul (femalic, pițigăiat și căzătură ușoară) ce-o fi vrut să zică cu ciocul? O fi vrut să zică ciochism sau ciocoism ori amândouă astea, ca formulă magică pentru ai lor? Și ar fi de știut, care dintre ăștia, procentualii, sunt activi și care (câți) pasivi?

Și care ar fi „a treia specie, din cei cu fustă” sau famenii pomeniți și de Hristos, în Matei (19), când a fost întrebat despre familie, rostul ei și ăștia-astea, famenii... Ce va fi zicând mântuitorul cu parabola că famenii sunt pentru îngerii din ceruri! Poate ne spune Teoctistisitul, de care s-a scris aici și aiurea că ar fi și mnealui Hommo... DAR PREȘEDINTELE...!, nu uit scena TV 1, l-a pupat așa, la șantaj, că trebuiau voturi și Înalt adâncitul împovărat de aur și podoabe nesfinte, ca un idol, era taaaare supărat, că *boborul* fuge din strămoșita dogmă aservită Sovietelor și Seuriștilor, pardon, la lăsații (nepedepsiți) de la... Lăsați Secului... A pupat P(u)ța Independenței, până una – alta...

Moșul meu Avram nu zicea unelte, ci unele-altele sau una-alta. Chiar așa, în general, toți emanații au fost preacucernici, emanați, adică, verbul iadului smolit: ca să cucerească, au fost lăsații Secului, lăsați să cucerească puterea agal money cum fraudae, dar șantajați (și șantajabili), ca unelte... Unele – Altele!

Vai vouă neveste stătute (...), de politicieni homosexuali, sărmane! Ar trebui să fiți martirizate, că-i loc destul în călindare, pe partea cealaltă! Sau te pomenești că vă convine, așa, între... unelte, e ceva *vibrator*, pardon, vibrant?! Muah!

Autoflagelare, sadomasochism

Moaște, la ceremoniile ortodoxe din Moldova, mulțimi târâșe pe genunchi, urcuș de golgotă amintind auto- flagelările de la amerindienii catolicizați ... Moaștele constau în unghii, oscioare, degete uscate, de sfinți zonali, ori bizantini, dar cei mulți sunt adorați rușii, ucrainenii, bulgarii, ca și în Sudul țării...

*

Talcioac la picnicurile after the golirea Butiilor cu apă-busuiocită..., jandarmi și ipocriți, țicneală, sudalme amestecate cu cruci, băutură, iar noaptea în camping se-mping ca arabii după ramazan, să recupereze....Se zgâlțîie corturile, sar capacele roților de la mașini... Unul care a fost acolo, s-a jurat că asta a văzut. La TV au fost reportaje : se călcau în picioare, leșinau, veneau mașinile salvării, au spart geamuri, au rupt ușii... Au adus moșate de la Athos.

*

TV – La Ambasada Turciei, din București, un serai de Fanar, dezmăț, dans de buric, s-au bulucit Vip-uri din noua clică fanată, neașă, boierime, ciocoime, toate ostentative, manele, etc. Un triumf al « secularei prietenii româno – turce » carvazâcă. Ce-au aștia cu Occidentul, cu Viena, cu Budapesta, cu Parisul, Londra ori Bruxelles –ul ? Asta și vor să spună.

Un bombardat în cap

Moartea subită a lui Miloșevici, groparul comun, la Haga. Dl scriptor bănățean Gvozdenovici, un fel de îmburicat cu discurs nepermis de ceaușist, după moartea ăluia, are, la TVR 1, același ton, pentru eroul criminal, care a purificat mii de amărăți, la gropile comune descoperite și azi...Gvozdenovici, care are la Timișoara, tot prin meritul ...morții lui Ceaușescu, dar, vai, mai ales al sutelor de împușcați la revoluție, o fundație, editură, drepturi nesperate, ca minoritar sârb, deplânge moartea dictatorului la Haga, în mod penibil, insultând astfel mii de familii care au fost văduvite de ultimul ? Asasin la Dunăre.

O rușine pentru poetul-lider Vug Draskovici, care nu-l aude, dar îl înghit ai lui, insul fiind evident un partizan extremist comunist, oploșit la noi. (Apropos, pe un grafolog securist care m-a anchetat, era un expert cu numele îsta – VUG...! Ce chestie!).

Olandezii, care au trimis recent, ca *ajutoare*, o mare ladă de gunoaie nefolosibile, la școala generală nr. 3, în cadrul *relației* de ajutorare ... Mizerii colectate, de fapt, de la te miri ce inși ai lor, căci la ei funcționează ecologia, n-au voie să arunce orice, oriunde. Le aruncă peste hotare. Văd inventarul, absolut gunoaie.

Mântuire versus Bântuire. (în Africa e un trib Bantu..

Idolatrie - idem idealizare ... Idol și Ideal, așadar. Prin extensie.

N. Breban confirmă : norocul este de a avea succes la timp, a nu face obsesii paranoice, a avea receptare ...Acum asta se aplică și-n cazul lui Cărtărescu, zice el și zic alții, idol umflat sistematic, la București, deja exportat, ca model, însuși șeful

statului l-a medaliat, au scris ziarele îndrăcite despre falca mare a ăstui, suprasaturat livresc, căzut pe ecrane, merge țanțoș, inconștient că e un caraghios, manipulat, mărfuit de fani profitarnici, liota de ipocriți, sperând să unșă blidele diplomatice, aici și aiurea, să-i țină nădragii la bețiile specifice, să-l acompanieze eventual prin străinătăți...

O ratare cu zorzoane, cu marionete, bâlci al deșertăciunii, acum pe celuloid.

Marii bolnavi ai lumii, ca și în politică, de ce nu și în litere ?

Iubirea timpurie, atracție universală...Jocul de interferențe și compatibilitate, a câmpurilor bio-energetice. Proza poeziei noastre.

Bush-eli

BUSH se traduce tufiș. Avem și noi un cântăreț manelist ca stil, rusofilic, dar avem și verbul argotic *a o buși* (trânti), de la popularul originar însemnând a trânti de pământ o căciulă. Românii au verbul „a buși”, pentru a trânti la pământ. A merge de-a bușilea. Respirația gură-la-gură, în franceză *buș-a buș* (grafie rom.). Nostime.

Oare Busch se *va buși*, cu Irak-ul ăsta interminabil? Un alt Vietnam? Că prea sunt bușiți soldații păcii pe-acolo. Iar decapitățile, oribile, au readus barbarismul primelor secole din Europa și Orient. Sună cam retoric, însă...

Sus, la lacul de acumulare Cinciș, este o vilă-cabană, poreclită în trecut Casa Albă. Ieri, în oraș, au reapărut afișe ale unor glumeți, mare chef și dans la Casa Roșie. Se vinde „votca ceașescu”. Satele din pădurenime sunt abandonate, în schimb au apărut sute de vile de vacanță, ale unor bogați, cu habitate de lux...

Un posibil război, prefigurat de alarmiști, mondial, ar fi între Iran, Rusia et China, contra Israel și U.S.A. Noul președinte iranian are un discurs stalinist / hitlerist ; ar fi însuși Antichristul. De la Nero, la alți vreo duzină, a tot venit Satana... De parcă ar fi plecat vreodată! Păi nu îi zice el lui Hristos, pe munte, „eu sunt regele acestei lumi” ?

Prin curcubeu, zeii se uită atent la oameni... (vers)

Metafore- umbre colorate...

Mă uit în lume, uit de mine... (vers)

Copii din flori

De ce i se atribuie diavolului coarne? Coada ar fi vreo reminiscență, dar coarnele? De aici vine „a pune coarne”, adică a te da la nevasta altuia. Moise, (Moshe- Moșul) – născut în Sumer, este înfățișat cu coarne de berbec, probabil semn totemic tribal, evident pastoral. În relatarea genezică a șarpelui care a corupt-o pe femeia omului, unii văd insinuarea că „Șarpele cel vechi care trăia atunci pe pământ” (V.T.) – s-ar fi dat la ea, conotativ strict sexual. Există și teoria dublei semințe, (Eva mitocondrială) – genomică, și texte gnostice care scriu că Adam a avut inițial o altă femeie, Lilith (sublunara) – care se lăsa fecundată de „diavoli”, turnând cu nemiluita la bastarzi – devianți genetic... Și ce au fost uriașii rezultați dintre femeile umane și „zei” (Fiii cerului), dacă nu hibrizi, bastarzi, copii dein flori ai...Cerului ? E straniu că omul are enorm de numeroși spermatozoizi, ca și cum ceva s-a depreciat prin evoluție, șansa fecundării fiind tot mai rară... Copiii din flori ai Romei Imperiale... În Imperiu, băiat latinește, însemna strict copil (de ce nu copy?) din flori, cu tată necunoscut, deobicei dintre soldații Imperiului, care luau pradă dar și violau „de drept” femeile și fetele celor uciși. Pentru urmașul de drept, se uza de FILIUS, adică Fiu, nu băiat. Concret, întâiul născut, așadar cu eventuale drepturi la moștenire, prin tată știut ? La noi, în vechime, i se zicea Făt (deci s-a păstrat doar femininul, FATĂ), sau, și mai autentic, FECIOR, (fem. Fecioara),- (rar la sate, acum, o relictă ...). Aici deoarece a contribuit la păstrarea formei însăși Biblia, Fecioara Maria. Păstoritul, arhaic, a uzat de numele MIOR, dar s-a păstrat mai bine MIORIȚA (datorită baladei), sau MIEL, Berbecuț, mai puțin MIE, MIOARĂ (trecut la nume femeiesc). Ipostaza de Isus Păstorul nu putea să vină decât de la un alt neam de păstori, iudeii, e de mirare că arabii, veri semitici cu ei, ba

chiar frați vitregi (vezi Biblia, V. Test.), - nu au optat în Islamism, pentru un profet cu nume semnificativ, arabii fiind poate chiar mai legați de păstorit ...Poate că din cauza ... căprăritului, și acesta frecvent. Totemul Țapului (ispășitor), sau Priap. Priapismul este boala erecției continue, dureroase.

Dublete

În ebraică, Iszak (Isaac) înseamnă Femeie (efeminat ?!) iar în arabă, Aișha nume de femeie frecvent. Ei sunt verișori tot semiți. Arabii au Ișa. Israel și Ismael au fost frați vitregi, adversitatea fiind pare-se una a frustrării de sorginte din același tată, diferite mame? Abraham-Ibrahim, Solomon-Suleiman, (Soliman), ș.a.m.d. Sulamita-Salomeea...

Geocâmpuri

Planetari fiind, Planeta este, în termeni tehnologici actuali, interconectată energetic, prin geo-câmpuri.

Noi suntem ca un Creier Gigantic, cu toate analogiile fenomenale și inginerești, ai spune, în joacă, ingerești...Chiar, ce straniu sună *îngeri* și ingineri, nu-i așa? Engel – engeneering ... (Pe-aproape, „energie – energetic).

Și le-a amestecat limbile, ca să nu se trufească, să nu ajungă asemenea nouă - Biblia, Genesa).

Reminiscente notariale la ciangăii moldoveni

Nume maghiarizate, ori invers (?) : Benko – Bencău, Ianco – Iancău, Smo - Zmău, Biro – Birău, Birgo - Bîrgău (Prundul Bîrgăului), Hojdo - Haidu, Hăjdău, Gojdo – Gojdu, Kocics – Coiciu, Bako – Bacău, Micloș – Miclău(uș) Laszlo-Laslo-Aslău, (...) – Mirăslău, Zallo – Zalău, ș..c. l. De la nobilii unguri vremelnici în Imperiul Bicefal, bunăoară Teleki, au rămas Tamaș – Teleki (Teliuc, lângă Hunedoara de azi) și Tămașteliuc, Cisteleky – Cistelecan, Giury teleki – Giurtelec, ori Mogheoroși, Măghieruși, dezmiertativ pentru maghiari, rostit neaoș, în Nord, ca și multe altele. E un babilon cum zice Iordan (ov) Chimet... inimaginabil.

Abisul proporțiilor

Universul ar avea cam 13 miliarde de ani (umani) numai că ar fi ceva ...ipotetic, timpul se dilată, alții spun că se contractă, ciclic, așa adevărata vârstă e greu de apreciat, relativitatea e de ne ignorat, ca spațiu, timp și materie ...Un continuum spațiu –timp, da, însă este și întru a fi suportabilă această lege inconstant valorică.

« A trăi pentru a muri » ...Cei vechi spuneau că toată viața este doar o pregătire pentru moarte. Asta credeau, asta era, într-un anume fel, este și va fi. Dar ce creează omul, este și întru a face suportabilă această Lege, a te consola cu implacabilul?

Ciclotronul (sau Egregorul)

Iarăși hramuri fastuoase, cumva halucinante, la moldoveni și la bucureșteni : moaștele Sf. Dimitrie (alt sfânt - slavonic), de import ... La IPS Teoctist, conform presei, 300 de leșinuri, soldați, răniți, buluceală. Unii afirmă că au simțit vindecări miraculoase, sunt cumva transfigurați, în transă mistică, cu ochii rătăciți, smuciți, tremuroși, e un fenomen izbitor, de parcă sunt drogați, amețiți de ceva. (Efectul busuiocului sfințirii, aghiasmei, tămâiei, cum scrie Freud?). Ori (și) doar prin autosugestie, sau sugestionati, ca mulțime, în *Egregor*, ca într-un bizar ciclotron uman, colectiv? Nuanțat, ar fi vorba de o psihoză colectivă, ritualică, amintind și de practici ale unor secte sau culte. Ale Cerului... ceremonii.

Tandrețea suferinței? Mai degrabă indecența ei, uneori împudoarea... Toate suferințele omului sunt ale Naturii, ale Materiei vii...

Politicieni, procurori corupți, anchetatori-corupți, legislatori, polițiști-corupți. Ce mai rămâne, bre ? Qoui pro quoui, ori care-ncotrova, măi neamule ?

Sufletele noastre sunt i p o t e c a t e ... Desigur, trebuie să ne gândim înspre undeva mult mai sus, mai departe, privind stelele și amintindu-ne că multe dintre ele sunt demult moarte. Un *cimitir răsturnat*, citez din memorie un vers genial. *A scruta în sus, este a te ogîndi în interioritate...*

(Despărțiri de pluralitate?)

Poetul este un „cetățean demisionar” extramuros, el se desparte de Ceilalți, mereu, pentru a rămâne dintre ei, cu ei, deși sună patetic și ... ca dracul. Dar și Dracul este în mulțime, deoarece, vorba lui Gustave le Bon, mulțimea este de gen feminin, se vrea, se cere, instinctiv... posedată... Politicienii (dar și unii popi) - sunt maestri de drept (și de nedrept) ai ... posesiunii. Și, într-un fel, și ai posedării, conotața fecundării... Ei manipulează, carvazacă, comportamentul feminin-colectiv al Mulțimii (și memoria colectivă!) Al, popoarelor, ceva de profunzime, din pântecul materiei însăși, al Speciei. Biblia numește popoarele „seminții”, conotativ la feminitate, la rodul pântecelor pământului... Dar e nefericit să comparăm poetul cu idolul eroic, exaltat, fanatizat, politic ... Poetul, artistul, acționează în sensul Seducției, iar celălalt în sensul confiscării mincinoase a așteptării mulțimii, de unde sloganele demagogice: el se bazează pe bizara propensiune umană, de a fetișiza, a idolatriza, a aștepta eliberatorul, catalogat de psihiatrii ca maniacism mesianic.

Vorba lui Scatiu

« Văcăroiu acesta e un polip cu burtă și se plimbă prin Senat ca un ganglion pe sub piele » (!) Are acesta o plasticitate exotic-scabroasă în astfel de frazări, privitoare la orice mișcă în jurul lui ”Gândește monstruos, dixit Caragiale, la așa vreme, n-am scris viermi, așa percepții.

Orgasme, cuiburi de păstrăvi...

Orgasmul, într-un fel, este un prag spre moarte, mereu ratat, încă ratat ... Un „klik” biochimic, o substanță-DROG secretată de creier, pentru a pregăti condițiile uterului, spre inseminare. Orgasmele femeii sunt altfel, sunt extazice, ele o reumplu de energie cosmică latentă în trup... ale bărbatului sunt agonice, cum știau latinii, post- coitum, depresive, ca niște căderi temporare în moarte, în haosul rece, în neant. Femininul materiei vii este vampiric-energetic.

Femeia are fierbânteli, bărbatul sfârșeli. (Popular) (Post coitum)

Un seism eșuat în sublim și leșin, ca însăși moartea. Senzorial, desigur, prin mecanismele biochimice ale creierului, care „mușamalizează”, să păcălească spiritul... Orice orgasm este o repetiție involuntară, necontrolată, a expulzării Vieții, a inseminării, deci o smulgere din sine, o golire și o moarte ratată. Ca act ratat, prin păcălirea corpului, de plăcere, la hedoniști și ultra-sexuali, vezi practicile kamasutrice de azi, explodate global...

Hormonii masculini sunt ca păstrăvii împinși irepresibil de INSTINCT (program genetic?!) la pragurile de cascade, ori ca somonii, mulți murind pentru a se salva doar câțiva, cei viguroși, cei norocoși, cei care duc icrele în cuiburile din izvoarele limpezi, optime vieții (am scris asta într-un poem din anii 1989).

** Nota autorului: paginile incomode sunt pamflet și se consideră ca atare.*

Smarandacice

Asta ne trebuie: uitarea de răul lumii.

*

Iarba unduindu-se, se visează pădure...

*

Viața, ca un sentiment continuu, ca o întrerupere a morții.

*

Rânjetul de proteză spartă, al unuia...

*

Mi-e toamnă... Mi-a venit iarna...

*

În fiecare dimineață, mă reumplu de mine...

*

Ochii nopții, florile, deschid lumina zilei...

*

Noi nu vedem adevărata Lumină a Lumii, din cauza soarelui.

*

Cei ce iubesc mult, mor mai mult. Își mor murirea...

*

„Vă iubesc mai mult ca pe toți poeții noștri”...

Păi cum adică, fetițo?

„Pentru că dumneavoastră sunteți. Viu! (*O elevă de 11 ani...*)

*

Evenimente politice în Romanian: Regimul îl arestează pe

S.O.Vântu, magnat român, investitor în medii...

Comment: Marinarul bișniȚAR, cu ochii-n patru roze. (Ghimpate/
ghimpatologice..!)

...Bănescu, and pirății, au arestat până și vântul...

*

Florentin îmi promite că edităm o carte în tandem, inclusiv pe hârtie. Îl cred. Azi, 10 sept. e ziua mea natală... Cartea va fi un cadou pe care sper să îl merit...

*

Am 66 de ani. Mă rog divinității să-mi răsturnare cifra... Ar fi 10 din cea Matusalemică, cred că nu cer prea mult, cât să mai am „sfântul răgaz de a-mi cânta patria”, cum scria Holderlin... Dar de ce nu... Matria!

Să nu uit

Să nu uit că exiști că exist
Să nu uit a-mi spăla zilnic gura și mâinile
pentru cuvintele cele doar gândite și cele gemene
rostate scrise trimise
sculptând cu cerul gurii roua zeiței
Să nu uit a-mi lua zilnic pastila anticheag
să nu uit să nu te uit
a-ți reda numele la trezire /
sărutându-te...

Incantație în Septembrie

Mă sărbătoresc zilnic, scriind poezie, murindu-mă,
Melodios și vindecător oarecum
Dăruind har și altora.
Gânduri, migrând și revenind,
În cuiburile de faguri ale memoriei
Mie însumi, duios, mă rog: iubește.
Umirile-mi cultiv, îmi hrănesc rânduneii aurii
cu scânteierile genelor.
Beau și sărut cu ochii tăi luminoși.
Chakrele dezmierdânu-le cu isoscelul cocorilor,
Algoritmând incantații.
Voi descoperi cum să-ți mor ție partea de moarte.
Vă rog: pentru cei ce vă urătesc viața, nu vă mai înjosiți
Rugându-vă!
A fi este a deveni ceea ce crezi că ești.
O, auzind zumzetul sacru al electronilor
Sub erogenice sinapse – Religio!

Când vom fi invizibili, curcubeul nocturn
va adevăra altceva
dincoace de recea lumină a rațiunii-
acel dor de noi înșine ce prin atingeri
ia trup și vibrează-n surâsul Cunoașterii
și acela mai uman prin devenire de Om
din femeie,
îl va stinge pe falsul dumnezeu
care acum ne omoară.

Starea poieion

La fiecă bucurie de a fi, de a exista nu strică un bruș de condimente... elegii ca ofrande.

A conștientiza extactic existența, este a trăi poetic, a te copilări, uimindu-te că ești.

Catarge răsărind din orizontul boltit al memoriei...Măreții, dezastre, acalmii, zbenguirea delfinilor.

Orhideele – ce polisemantică paranoia lor empatică, perfida, duioasa lor complicitate cromatică și morfo-delicată, cu vânturile ce mimează pe luciul apei, abisul flămând de lumină... La irealul țărni, acolo, ți le-am așternut să îți stâmperei extazul...

Gropițele gemene ale obrazilor ei, mici cupe de ghindă, din care am sorbit sclipătul stelelor...

Smarandacice (II)

Shakespeare, și-inspir...

*

Un individ *sărat* cu Duhul...

*

Mea culpa, tua pulpa.

*

Catarge de vânt sărutate
și aripi ce gemene suie
complice cu marea tehuie..

*

Mândră corabia, meșter cârpaciul (Bănescu).

*

LIR (Ler) era un zeu celtic. De aici, probabil, invocarea „Lerui Ler”, din colindul laic transilvănean...

*

Ventrilocii, pentru acești demagogi ce se perindă stihial pe ecrane...

*

Unii critici au simptomul (famelic, freudian al) virtual al castrării, unul mare de tot, vorbește PIȚIGĂIAT, ca scopii. Altul e graseist, are pareză la discurs.... Erotomanii sunt groși la voce. Cei pițigăiați... nu râd niciodată, ochii lor nu râd niciodată! Își țuguie buzele, Țal Mare nu are deloc buze, seamănă cu actorii din „Planeta Maimuțelor”, au distanța mare între nas și gură. Sunt acriți, constipați, sentențioși, neânstare a crea ceva original ei înșiși...

Creiere aplatizate.

*

O, voi nisipuri care ați fost cândva piatră ponce! O, voi, tăceri așternute de vânturi, golite de vuietul abisului! O, voi, amintiri ale înnecașilor Mării! Catarge, spinări de rechini și himere...

*

Aqua dulce, ape sărate, țipete de albatroși complice cu furtunile, imitând talazurile, apoi deodată prăbușindu-se ca un extaz orgasmic...Și tăcerea dintre două valuri, îngenunchiind lumina serii...

*

Oceanul cu imnurile sale îndoliate... (Vers al meu).

*

O voce urzică (ca a lui Marius Tupan).

*

Lupte, substantivul războiului la români... De la *Λυπ* ?!

Psihedeli-cioase...Humor românios...

Domnule Florentin, apropo posibilul dicționar de sudalme la români.... Păi alde scriptorii pornolirismului, sau ai romanelor gen „Băgău”, „Letopizdeț”, din care a cita riști a te... ex-cita penibil, ele fiind fruste sau insinuante, obsesiv pe tema sexuală; oarecum, au rolul de a descărca emoții erotice, ori de a le induce, a penetra... semantic (sic,). Italianii sunt probabil cei mai focoși.... Americanii din file o au pe aia „ți-o trag”, „mi-am tras cu”, „să ți-o trag” : nu pricep de ce și-o trag, devreme ce corect ar fi să și-o împingă-respingă, teciproci?!? Curios cum femeia din industria lor de porno-film ... are exclamația orgasmică „Oh, my God”! Ceea ce pare a confirma o memorie cromozomială – ancestrală a violului primordial, relatat în biblie, când cu îngerii căzuți, numiți Fiii Cerului, care s-au dat la femeia umană!? (Asta serios glumind.)

Sigur, și ale nații au așa ceva, dar cred că după unguri, suntem primii în acest areal! ... (Deci sa le zicem scrieri „funcționale”, scrieri cu zvâc clitoridian, psihedelicioase, eufonii pulfonice, dada-nunuiste, etc) – astea sunt maculatură față de humorul sanatos al expresiilor multisekulare ale suduielilor, înjurătorilor, expresiilor cvasi-licențioase, vorba aia, transmise oral.

Abia recent, DEX-ul românesc a introdus în scris numirile organelor sexuale și cele aferente sexualității, cenzurate în trecut de o falsă pudoare.... În scrierile literare (exceptând câteva nume, Ion Creangă (Povestea Pulei) Bogza (Revista Pula), precum și unele cappel-opere (atribuite lui Eminescu, Minulescu, ș.a.) – tocmai acel tip de restricție a determinat colaterale producții de tip alegoric, subtextual, care mai de care mai deocheate...

Pornolirismul recent (sur)escitat, este și el o supapă, așa cum erau bancurile...și, de ce nu ?, vorba dlui Manolescu, o formă de neo-rezistență prin cultură – recte prin sudalme! Omul își exprimă, în fond, avatarurile de toate felurile....

Păi să fi auzit ce „*strigături peste sal*” răsunau altădată, prin țara Hațegului! Câțiva fecior și fete din cutare sat, urcați pe un deal, strigau (scandau) stihuri de tot hazul, celor din satul vecin, care aveau și ei o echipă, pe alt deal... Ce să mai zici de celebrul Cimitirul Vesel din Săpânța (Sapientța)... care ar merita să fie reper mondial al turismului, să aducă valută pentru astuparea gropilor, etc ?!

Deochiate, pline de umor, sudalmele românilor, cele de sorginte rurală, dar și cele de „folclor nou”, au farmecul lor, fac parte și ele din exprimarea firii omului, fie păcătoasă, pentru habotnici, deloc imorală, deoarece aparține naturii însuflețite de ceea ce numim dorință, atracție, „barbaria vitală a naturii”, cum scria careva.

*

Capitala lui Bănescu: ***Bă-curești!***

*

Idila lor ascunsă i-a dus fericiți până la adânci bătrâneți...

*

Înfloriri imprudente la pomi, prognozice deliruri ale sevelor...

*

Metafore furioase, metafore curioase...

*

Paranoia orhideelor, metafora varietății de culoare a acestora...

*

Nume-porecle, frecvente în sate, din vechi timpuri, pentru a deosebi cumva frecvența celor familiare, a feri de confuzie. Porecle ulterior trecute în registre notariale, ca nume care „decodifică” ceva, un blam, o poveste cu tâlc, o trăsătură de caracter, o similitudine aluzivă, o „pecete”, o stigmă, o faimă, un nărav... Poate e o relictă din tribalism, din era gintelor, hă-hăăă! Cumva asemănător amerindienilor. Cele mai multe sunt explicit ironice, uneori cinice, numesc defecte fizice sau firi-comportamenet animalice: Chioru, Strâmbu, Surdu, Mutu, Moacă, Bouleț, Lupu, Mâță, Gângu, Muscă, Flutur, Belivacă (!), Oaie, Coiosu, Futaciu, (Futacu), Găină, Cocoș, Cucoi, Flocea, Lindic, (clitoris), Bulumac, Cioacă, Bouleț, Capră, Vulpe, Pucelean, Țoanță, Căcicea, Popacurvă ș.c.l.

*

Ai, observat, dragă poete Florentine, cum, în vremuri catastrofice, de urgență, se nasc fecioare tot mai frumoase? Păi România cu milioanele ei de femei frumoase, este chiar Grădina Maicii Domnului, că doar nu a Demonului? Ori mai știți? Ca și cum instinctul – inteligența genomică-cromozomială (?) a Naturii, se apără, are o ofertă de frumusețe, de viață, chemătoare, de împotrăvire față de moarte, de perpetuare ?

*

Vorbe : te crucești când se crăcește! (Craci - zicere metaforică sugestivă, ramuri de arbore, dihotomice..); cuibu-ntre craci; pasărea pe ouă (pentru penis), etc) (în Ardeal).

*

De ce numele organului sexual masculin, la români, este de gen feminin, ca și cel al femeii ?!

*

Regimul cripto-fripto comunist Băsescu-Boc(nă), face arestări ostentative, descinderi noaptea, cu mascați, cătușe etc... Asta inclusiv la oamenii de afaceri prezumați de fraudare fiscală, etc. exact ca la mafioți, ori infractorii de duzină. Tribunale ad-hoc ale Noptii. În campania electorală din 2009, Băsescu avea lozinci „V-am ciuruit”! „De ce vă temeți, nu scăpați”! Unei mulțimi i-a strigat ca turmei : ***Liniște, bă, ce dracu ?!***

Iar verbul obsesiv al lui Boc, este „a tăia”... Taie pensii, taie salarii, taie capete, taie drepturi, taie tot! Vorba țăranului din primele secole ale bogomilismului sudic : „Taie popa limba”!

*

Vorbe din popor : cultură de *boci*, cultură de *băși*,

Populație de euro...- *penisați*...

*

Clopotete surde, clopotete oarbe

Clopotete oarbe, clopotete surde...

Dogme absurde, vremuri absurde...

Dracu-n mulțime să zburde...

Hermeneutica paradoxistă

Libertatea de exprimare contravine libertății de imprimare.

Deputați și deputane...Deputați și depumame?

Tembelisem: Unul cu nume predestinat, Prigoană, (patron cu gunoaiele la o societate-canalăie, pardon, canalizatoare!), vine în camera deputaților, cu așa zisa Lege a presei...

Care să oblige jurnaliștii la tot soiul de restricții, crasă revenire la cenzura comunistă. Autocenzura masssochistă.

Din punct de vedere juridic, nu este un caz. Deci e un necaz!

Tăticule, știrile de radio sunt radio-active ?

Dar știrile TV, sunt... telepatice?

Apropos expresia anecdotică „care capră?”....Chiar așa, care... revoluție ?

Revoluție, sau re-evoluție, adică involuție întru evoluție ?!

Țipa e una cordială, se cordește cu cine apucă...

Ce nume rușinos, ăsta... Băsescu. Emană... Nominal...

E un individ fără judecată: i-a dat în judecată.

Inteligența, forța absolută din cosmos.

A face sau determina un avort este crima, păcatul de moarte al victimei și al medicinei.

Un anume creator a întemeiat primul mal praxis...

Tot ce împiedică Viața să apară, să se manifeste, să devină, este criminal. Englezii spun « murder »...Noi, murdar.

Suferințele artelor sunt religia naturii.

A fost statul de drept, apoi statul de drepti, statul de dreapta, statul de stânga.

Cei drepti vor sta de-a dreapta Tatălui, cei strâmbi, de-a dreapta... Tartarului?

În mitologie, Tartar însemna Tătâne (tată)...

Cică pe internet au apărut viruși foarte agresivi, numiți troieni... Sau... traiani ?!

Unicul fenomen ocrotitor al Naturii noastre este divinitatea.

Marele ecologist – Moartea, numele ei este feminin?!

Viața a fost divinizată, moartea doar demonizată.

Cei care își uită sau în renegă părinții, îi mai omoară odată.

Puradeii prin cimitire; după ce cortegiile se retrag, fură coroanele și le vând prin piețe, sau la poartea altui cimitir...

Cătușe de iarbă, cătușe de spini...

Trilul insinuant al mierlei, care, de fapt, e al bărbătușului ei, mierloiul!

Onomatopee plagiate: motanul miorlăie, omul rage... etc.

Strigătul luminii ? Sau mai plastic, țipătul ei...

Incidentul a fost unul coincident...

Siguranța națională, siguranța antinațională.

În general, toți sunt soldați cuiva...

I se fâlfâie vântului... I se flutură, i se unduie...

Frumusețea nu de apără, ea te face vulnerabil. Ca și esențele.

A te dărui este riscul de a fi prădat, prin adulare...

Ce este mai sfânt, ci nu păcătos, decât a se iubi bărbatul cu femeia? Demonic este că încă de la început, dracul și-a vârât coada, ori poate coada din față... poate penisul împăroșat, sau poate cornul al treilea...

Prin pasiunea puternică, omul face obsesii. Depresia reface imunitatea sau (auto) distruge...

În somn, subconștientul procesează, prelucrează, descarcă (vise, coșmare...). Devirusează, reface, limpezește.

Frecvent, mă gândesc la cineva și cineva îmi dă telefon...

Nu mă înșel, nu mă mint; a te minți pe tine însuși, este mai grav decât a-l minți pe altul.

Bizar că verbul „a minți” (al minciunii) are etimonul Minte (gând, inteligență, rațiune)...

Biblia tradusă la noi, are termenul Împărăție, pentru ceea ce este de fapt Imperiu (Empire).

Apele ies din matca lor... Albinele, nu...

Religii viclene, religii ale fricii: de moarte, de viață. Religii colaterale.

Limbajul primordial a fost unul polisemantic.

Zeul e aproape orb în Cetate... Zeul e o clonă...

Psaltirile dracului! De ce Drac, dar nu și drăcoaică? Țsta n-are pereche ?!

Ființa, vietatea, viețuirea... cea care transcende... ia prin surprindere, continuu, moartea.

Viața din noi este estuarică, buclă a timpului care nu poate muri, necum cel semnat de șarpele Uroburos, care își înghite coada (spirala cosmică a Universului timp-spațiu.. Uroburos, care-și închide ciclic coada.)

Alfomega

După ce se va imprimăvăra
Vom scrie cartea întreruperii
Toate poemele vor începe cu A
Și în toate astfel va răsună
ca întoarcere-n sine gravid
Alfomega
Voilà!

Scrisoare nepierdută

Maestre, atat chir Manolescu (numele real, vezi cartea lui de interviuri cu George Arion fiind Apolzan, dar cine să caute cei vreo mie si unu de metri liniari ai "operei" sale duplicitariste, resentimentare si chiar rasiste, ale unui frustrat razbunator?!)... cât și clona d-sale, alex stefanescu cum e grecul și pistilul / sunt "monștrii sacri" ai dejismului d'antan, au prosperat în ceaușism și s-au repliat în capitalismul de carton al scriiturii de tip bombastic-sentențios, azi fiind printre milionari, mimând unul pe Calinescu, altul pe Al Piru...

A fost scandalos cum a aservit România literară fundației Anonimul (unii au zis ca au cochetat si cu Soros?), apoi redefinită ca fiind a unei companii care începe cu GOLDEN. (Prospecțiuni și investiții miniere, adică...de subteran, aia cu aurul din Roșia Montană...)

Presa literara, cea din diasporă, dar și cea încă neaservita clientelar lor, a semnalat frecvent astfel de mizerii, dar tupeul dlor este beton.

Dincolo de toate, trist este ca istorii-mamut de acest fel au supt sume uriașe de la bugetul anemic al tarii, ca sa nu mai vorbim de unele edituri din care criticarii de rangul si ranga lor s-au imbogatit dupa modelul big-mogulilor...

Cat despre "istoriile" cu pricina: facute din banii bugetului, sunt distribuite apoi bibliotecilor universitare, judetene, etc, tot pe bani,de la bugetele respectivelor institutii...

Si astea sunt doar mici, neprihanite chichitze, POLIROM-antice... Vezi ce scriu despre el Goma (exil in Franta), Dorin Tudoran (exil SUA) C. Florea (exil Canada), Marin Mincu etc... Mulți - mulți și neauziți alții, din " exilul" neo- sintezist pe care dl

Manolescu (unii zic Manelescu) in care isi traiesc avatarurile saducheiste - balacanoide cei neagreati de kapukihaiiele micimilor lor: cheia veleitarilor de acest soi este TUPEUL și șperaclul foamea de bani, glorie și idolatrie, gudurarea în fața puterii și uneori chiar compilația abilă a textelor altora...

Pt. conf. *Anonimus Cianuratu-*, *bibliotecar pensionat.*

Roșia Montana.

Acel cineva

Acel ceva care după ce pare totul stins devastat

Acel ceva care după ce repetabila distrugere

Acel ceva care abia mai tremură în întuneric

Dorindu-și flămând de sine pereche

Acel ceva care eludează proporțiile în absurd

Indefinibil ca stare vietate sau zeu

Acel ceva orb, acel cineva...

Latent și continuu curcubeu al Noapții

Incalculabilă protoplasmă de seminții

ce se caută alungându-se

și dincoace firul de nisip care știe

și scrie să uite că moare...

dorindu-și flămând de sine pereche

Tahiograma 1

Lume a proporțiilor ce se resorb
lume suprasaturată de vinovățiile memoriei
lume a freneziilor neo- utopice
foamea și sexul reglează reminiscentele telepatice
ecouri asurzite
suflete tu mai auzi?
Ascuns e numărul numelui, tace.
Rabdă ca să nu fii doborât de aproapele
Pune pecetea nirvanei pe buzele ei
Ieri nu mai este
Azi ni se duce
Jăruie îndumnezirea pe cruce
Prudența fuga din real
Roiuri de quarci pe elizeele oarbe
Din pierdere prin altoire dezastrul
Trup nou unui om aparent
A cunoaște a iubi este moarte
Tu, femeie, ești veriga absentă
Ca înger
spații captive-n desfiguratul mister
Primitivismul își agită utopiile
Nebunia dezlănțuie catarsisul
Colectiv în cetățile esteticii
Credința și arta sunt lungimile de undă
ale memoriei
orgasmice vămi ale Duhului
paraclet sfărâmat
impuls al creației geamăn distrugerii

divinul nu se mai comunică
ascuns prin întrezărire
metafizic prin abnorma absență
să se împlinească ceea ce nu recuperează sacrul
să se sfâșie între ei cei ce se adoră în spasm
geniul naturii legea ei suferința
haare aleluiah doliu pulsând
curcubeul celuilalt spectru.
A fi sau a nefi...
Să dorm, să dorm.

Texte încrucișate (fulgurante)

Deliranții, abisalii, logoreicii, grafomaniacii, erotomaniacii, anxioșii, istericii... Nu e necesar de ordonatorii de criterii și nici de speța dicționariștilor- glossarzi- en vogue, în foamea agonică a sus- categoriștilor, de a își pecetui gloriole post- mortemiste, dacă nu chiar antume, în incintele obscure ale „ literaturii”... Resurectul babilon (bâlbâirea, ci nu Poarta Zeilor) – cade pe cant în sintagmele „globalism”- multiculturalism...

Estincția biologică, inversând Timpul duratei..., firească, a dat și cu atât mai abitur acum, când apocalipsele fiecăruia – prin extensie- iau proporții proiectate cel puțin național, nelimitat cosmice...așa că lespezile foșnitoare ale copertelor deobicei negre, (neculoarea fiind eleganța hiper rafinată...), au atins cota de risc a unei inflații egale cu ale Consumismului global...

Categoriile sus-enumerate sunt de fapt ale unei patologii pe care unii o expertizează, cu savante istorii și jurnale „secrete” proprii (toxine), nu odată de pe una din aceste ipostaze, numai că oleacă mai sofisticate, oleacă mai plagiindu-i pe clasicii criticii, cu o vervă de scribi policer, pardon, milicer.

Ar fi amuzant, dacă n-ar fi acru, spectacolul unei derute generale, nu atât a culturii, cât a civilizației de după 1989...

Maniacii obsesivi, mesianicii, pravoslavnicii, nostalgicii,... aplatizații sau resentimentar- sentențioșii, tremuricii terifițați evident demenți, care literalmente își dau ochii peste cap, defilând stihial prin ecranele și printre gagicile neo-Kamasutrei din mai toate mediile „echidistante” ale acestor ani, sunt exotice, uneori reconfortante, dar toate simptome ale crizei care nu se mai termină, deși i se anunță bombastic ploiticianist acalmia... Psihanaliștii incozi bat șeaua că avem de fapt și o criză a

sexualității, manifeste în virtualitatea biblicului personaj Onan, dacă nu prin super-bordelurile TV nocturne, de tip „Spice Platinum”... Eroism-erotism, sau horror humanum est (în Est, Vest și... Rest!).

Când în zona privilegiatilor, uneori chiar universitari, sindromul decadenței face baltă, ce mai poți îngăinma, decât te uiți peste umăr la o viață, și să te retragi cu instinctul naturalei prudențe a vârstei, pe o cărare la umbra „cărților în floare” cum dixit Cornel Ungureanu...

Acolo unde viața nu ni se mai... întâmplă, strictu sensu, ne retragem spre moarte cu spatele, cum scria careva. Cohorte de orgolii, lamentații, frustrări, nelustrări, hyde-park-uri ambulante, huiduieli pe canale, unde și oriunde într-o veselie de Cimitir Vesel de la Săpânța...

Dacă așa zisa revoluție din 1989 a fost un act ratat (și a fost!), la ce să ne mirăm că au rezultat subsisteme-structuri și eboșe distrofice, o democrație necum „liberală” - un fenomen care are ceva halucinant din perturbațiile climatice, ceva ce nu mai poate camufla un hiatus.... Este proptirea în operă a neisprăvirii, a improvizației, a ilegitimității, a alungării valorii...To be continued?

Jurnale din Dogmatrina

Lucrul misterios al poeziei, departe, în somn...

Moartea e în amonte, necum în aval...

Dacă poezia este, sau poezia ești tu, sunt eu?

Cum să ne mai înțelegă lumea, când noi înșine nu o mai facem lucid, sincer, prin conștiința identitară?

Noi nu am epuizat arderile ciclic, utopiile dinamice, ci am ratat mereu răătăcirile, răbdarea oarbă, mereu motivând starea de necesitate a „subviețuirii”? Nu ar fi necesară supra-viețuirea, în sensul nepervertit ?

Circuitul meu sanguin – o mare închisă...

Când au fost alungați din paradis, cei superstitioși și-au luat o pietricică sub limbă...

Muncile de duminică, ale inimii... Cât Dumnezeu se odihnește, ignorând hărmălaia infernală a clopotnițelor... care alungă norii, sau aduc grindini și lăcuste...

Zei străini, zei emigranți, zei în criză. Își dispută electoral prozeliții. Precum în cer, așa și în idolatrismul pluripartidic...

Lingviști și pidosnici

- Pidosnic – prin dos, mold.

Când criticii nu mai au organon (cum *grecii defineau vocația*) fac exces de limbă, de limbaje adică... Analistii dedulciți la... anale, fac și ei operă *pidosnică*, adică prin dos (pi dos)-, cum zice moldoveanul...

*

Negociatorii nu au ajuns la un consens, așa că au rămas la un nonsens...

*

România este pe ultimul loc la toate cele?! Solution ? *La stânga-mpreec- jur!* (Sau la dreapta).

*

Strămutați! Vă ordon treceți Prutu-napoi!

*

Contrabas...Un instrument contra Băsescu. (Sau un partid?)

*

Am stabilit să destabilizăm... restabilind instabilitatea.

*

Liderii de sindicat sunt tot mai... liberi de sindicat...

*

Obsesiile verbale, excesul de expresii sexuale, etc, sunt sigur simptome ale unor suferințe în domeniu... Compensatorii... Vezi pornoliricii...

*

Toți au partid (masculin) doar țiganii au partidă Partida rromilor)... (matriarhalism tribal, feminism ecologic...).

*

Când fugi de acasă, femeie, bate și îți voi deschide...

*

Sculptura în roua dimineții, iconeria umbrelor în retragere...

*

Dacă avem drepturile omului, de ce să nu avem și... stângurile omului?

*

Creierul în somn rezolvă problemele obsesive... La trezire, dacă suntem atenți, avem ceva ce pare a fi fost reprogramat.... Mai ales după somnul greu, adânc, cu vise sau coșmare uitate.

*

Impulsul hermetic al textului este ceva ancestral, ceva ce tinde a ascunde esențele pentru neofiți.

*

O realitate care nu se mai suportă pe ea însăși. O abstracție care poate ucide concret.

*

Tu fugi de iubire ca de o durere inițială, ca de amintirea unui viol. Nu cabrezi în orgasme, ci te ghemuiești, iei poziția fetusului, sau a celor din mormintele primitivilor...

*

Încununați cu coarne... Ca Moise; există și duhuri care duhnesc...

*

Somnul nu uită nimic... Nici feromonii zeiței... Goliciunea ta este mai mult în oglinzi... Pudoarea ta este ceva pervers, nenaturală.

*

Sunt un nocturn. Toate poeziile mele sunt scieri ale Noptii, au scânteierile reci ale stelelor. Surâsul lor.

*

Metafore fricoase, înfloriri prudente, reprimări, abisul dintre cuvinte...

Cetim și noi duhovnicești cuvente...

„Implicarea într-un astfel de proiect nu trebuie să fie doar apanajul feministelor și al Bisericii. Organele abilitate (Poliția, Procuratura, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării...), însă cel mai important (!!!) fiecare dintre noi avem datoria morală spre a contribui la salvarea acestor suflete și, astfel, la realizarea a ceea ce Umanitatea de mii de ani se chinuie să realizeze, și anume refacerea Paradisului, pe care cu atâta ușurință l-am părăsit.»

Augustin Ionuț Ciubotariu

Comment: Autorul unui articol moralist despre prostituție și eventuala ei instituționalizare, cu scopul guvernului de a impozita „cea mai veche profesie din lume”, d.p.d.v ortodox corect argumentat, face o afirmație eronată: refacerea paradisului, pe care cu atâta ușurință l-am părăsit... Păi știam că bietul om, sedus de diavol, cf. V.T., nu a părăsit el așa leagăn serafic, ci a fost alungat, fără cruțare, împărțind cam nedreptă „egalitate a culpei” originare, cu Adânc Întunericitul, neh? Cât privește utopia „refacerii paradisului”, nu prea sunt semne, dimpotrivă, ceea ce atestă pentru cei văzători cu mințile, că regele acestei lumi (planete) este Dracul... Îl îndemn pe sftnicul... să recitească scena răpirii lui Isus de către Satana când cu ispitirea...

Altfel... făcă-se voia Domnului inclusiv în voia Doamnelor...

Amin.

Acest volum se vrea a fi (este) un volum de texte încrucișate, ca meandrele șoselelor. (...)

*Idei în răspăr, metafore pe dos, mii de draci încrucișati!
Ziceri și neziceri, contraziceri, preziceri, antiziceri,
extraziceri, ba chiar preziceri, metafore și antimetafore,
pagini de jurnal, deturnări de sensuri, observații,
aserțiuni, vorbe șoade, mahalagisme, culegeri din
folclor, o B(logo)sferă carivasăzâcă... monologuri și
antimonologuri. (...)*

Florentin Smarandache & Eugen Evu

